

Escondido

ഭക്തിലഹരി

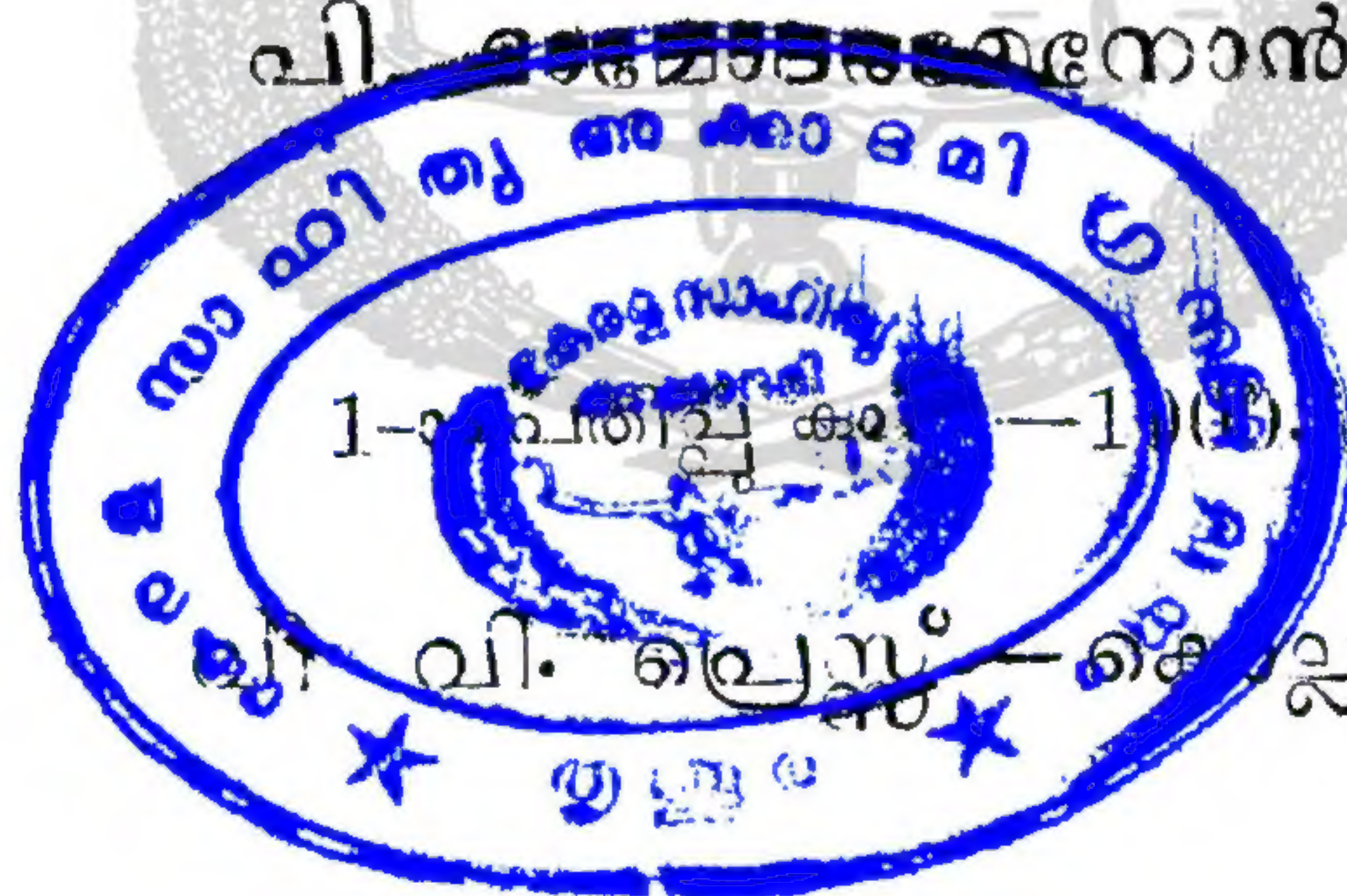

ഗ്രന്ഥകർത്താ,

നടുവത്തു മഹൻ നമ്പൂതിരി.

പ്രകാശകൻ,

പി. മടമംഗലക്കരനോൻ.

1113.

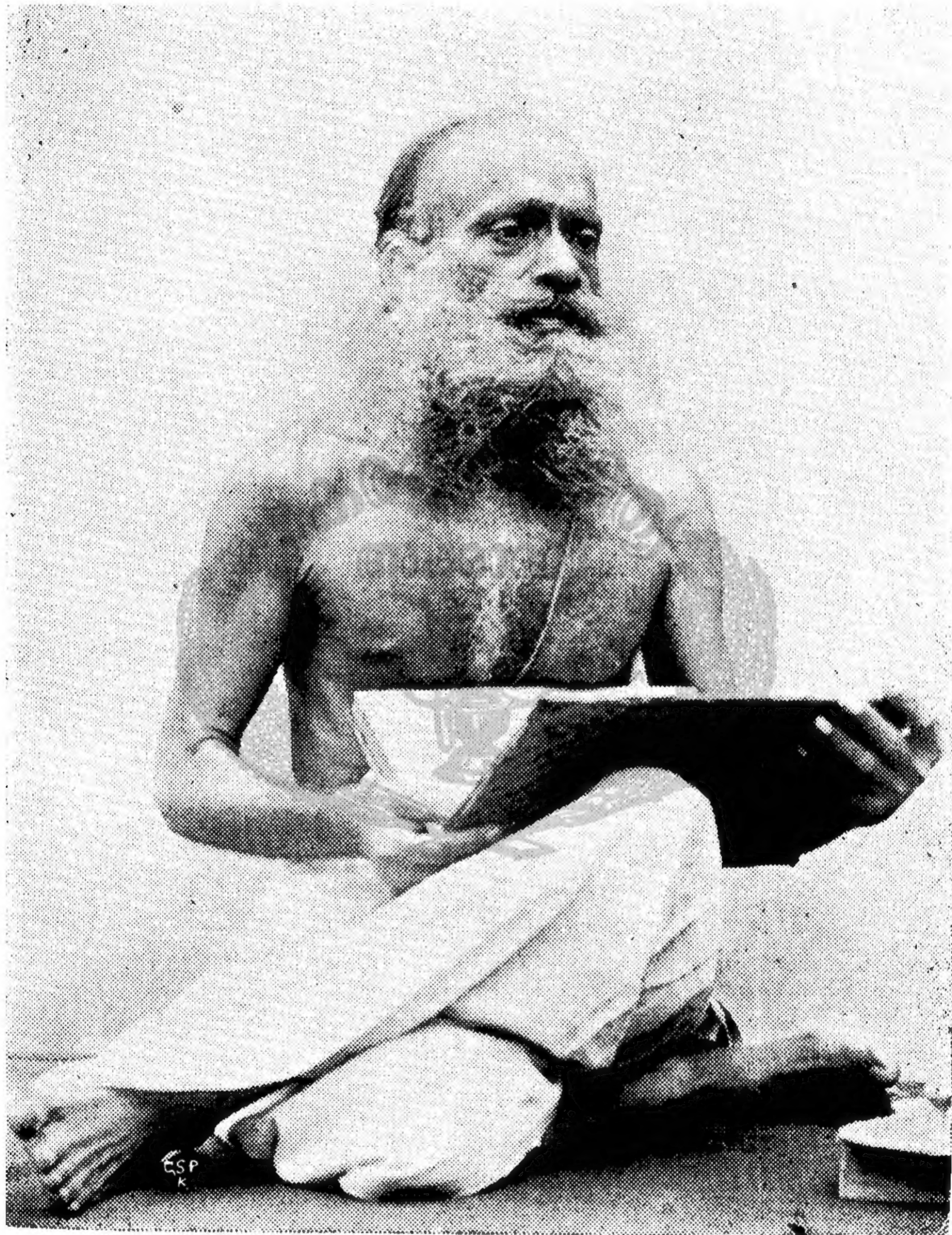
[വില അണ 8.

Copy Right to:-

Mrs: Naduvathu Mahan Namboodiri.

പ്രകാശകന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജനിർമ്മിതമാകുന്നു.

നടുവത്ത് മഹൻ നമ്പൂതിരി

മുഖവുര .

പേരെടുത്തിട്ടുള്ള ഭാഷാകവികളുടെകൂട്ടത്തിൽ ഒരു ഉത്തമസ്ഥാനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നടുവത്തു മഹാൻനമ്പൂരിയുടെ “ഭക്തിലഹരി”ക്ക് ഒരു മുഖവുരയുടെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സരസങ്ങളായ കൃതികളേയുംപറ്റി കേൾക്കാത്തവരായി മലയാളികളിൽ അക്ഷരജ്ഞാനമുള്ളവരിൽ ആരുതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടദേവതയായ ഗുരുവായൂരപ്പനിൽ എനിക്കുള്ള ഭക്തിയേയും കവിതാവിഷയത്തിൽ നടുവരീതിയിൽ എനിക്കുള്ള താൽപര്യത്തേയും ആലോചിച്ചായിരിക്കാം മുഖവുര ഞാനെഴുതണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടത്. ഏതായാലും “തല്ക്കാലം ചില തട്ടുമുട്ടുകൾ പറഞ്ഞെന്നെപ്പിരിക്കാൻ ഭവാനൊക്ക” എന്ന് ഭഗവാനോടുകൂടി ശരിക്കുന്ന മാന്യസുഹൃത്തിന്റെ ശാസനയെ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ സാധിക്കുന്നതുമല്ലല്ലോ.

പുതിയ കവിതാരീതി അനുസരിച്ചല്ലാ ഭക്തിലഹരിയെ നോക്കേണ്ടത്. അങ്ങിനെ നോക്കുന്നതായാൽ പലക്കും പലതും പറവാനുണ്ടായേക്കാം. ഒരു യഥാർത്ഥ ഭക്തൻ—മതത്തിലും, വേദസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും, വണ്ണാശ്രമവിധികളിലും അതിയായ വിശ്വാസമുള്ള ഒരു ഭക്തൻ—തന്റെ ഇഷ്ടദേവതയുടെ മുമ്പിൽചെന്ന് തന്റെ മനസ്സിനെ നിരന്തരം അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില സംഗതികളെക്കുറിച്ച് മറുക്കുവക്ക് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്ന രീതിയിൽ പദ്യരൂപേണ പ്രസ്താവിക്കുന്നുവെന്നുള്ള നിലയിൽ കണക്കാക്കുന്നതായാൽ “ഭക്തിലഹരിക്ക്” ഭക്തിപരങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തീർച്ചയായും ഒരു ഉത്തമസ്ഥാനത്തിന് അ

വകാശമുണ്ട്. “ഭക്തിലഹരിയെ” നാലുഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കാമെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. ആദ്യത്തെ ഏതാനും പദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് കവി, നിഷ്കാമകർമ്മത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും ആവശ്യവും കാണിക്കുന്നു. ഓരോ കർമ്മങ്ങൾക്കു പുരാണങ്ങളിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്ന ഫലശ്രുതികളെ കണ്ട് അവയിൽ ഭ്രമിച്ച് കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യരുതെന്നും, മാതാപിതാക്കന്മാർ “മക്കൾക്കനുഷ്ഠിയ്ക്കേണ്ടിയിട്ടുവരിന്നത്സാഹചര്യമുണ്ടാക്കുവാൻ— കല്പം ചെറുതേകിടുന്ന” നിലയിൽ മാത്രമേ ഫലശ്രുതി വണ്ണനകളെ കണക്കാക്കാവൂ എന്നും കവി സന്ദേശം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. യജ്ഞങ്ങൾ വിത്താത്മമായി ചെയ്യുന്നവരോടു കവിക്ക് വല്ലാത്ത നീരസമാണ്. കീഴ്ജാതിക്കാരെ ഉയർത്തി നന്നാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ കവിക്ക് സമ്മതംതന്നെ. എന്നാൽ ബലുപ്പാടോടുകൂടി ബഹളം കൂട്ടുന്നതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായവും ഇല്ലെന്നില്ല. സമഞ്ചസി, ഭൂതദയ, വിനീതി, ഈശ്വരഭയം എന്നിവകളോടുകൂടി സകല പ്രവൃത്തികളും ഈശ്വരാർപ്പണമായി ചെയ്യണമെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ ശർമ്മപ്രാപ്തി തീർച്ചയാണെന്നും അനുഭവസ്ഥന്റെ നിലയിൽ ഉപദേശിക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ഭാഗത്തിൽ ഉപാസനാമൂർത്തിയായ ഗുരുവായുരപ്പന്റെ മഹദ്ബിംബത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി പതിനാറാം പദ്യം മുതൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഈ ബിംബം പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിക്കു മുമ്പുതന്നെ വിരാട് പുരുഷനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അതു കൈമറിഞ്ഞ് വസുദേവ, ദേവകികളുടെ കൈക്കൽവന്ന് അവരാൽ ഭക്തിപൂർവ്വം പൂജിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നുവെന്നും, ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനുമുമ്പായി ഭഗവാൻ ഉഭയവരെ വിളിച്ച് “കലിയുടെ കഠിനോപദ്രവം വിഭവിപ്പാ”നായി ഈ പ്രതിമയെ ഭൂമിയിൽ മുഖ്യസ്ഥാ

നമ്മുടെ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിച്ചുവെന്നും ഉദ്ധരവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽചെന്ന് വിവരങ്ങളെല്ലാം ബൃഹസ്പതിയോടറിവിച്ചു വായുദേവനെയും വിളിച്ച് മൂന്നുപേരും കൂടി പ്രതിമയെ എടുത്ത് അതു സ്ഥാപിക്കാനുള്ള മുഖ്യസ്ഥലം അന്വേഷിച്ചു ചുറ്റിനടക്കുന്നതിനിടയിൽ കേരളത്തിലെത്തിയപ്പോൾ അവരെ ഇന്നത്തെ ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രത്തിനു വടക്കുഭാഗം ഉള്ള “പുണ്യമാംപൊയ്ക്കയിൽ തൻമയ്ക്കാണാളൊത്തുമേളിച്ച്” അതിന്റെ തെക്കേക്കരയിൽകേറി നില്ക്കുന്ന ഭഗവാൻ ശ്രീപരമേശ്വരൻകണ്ട് അരികിൽ വിളിച്ച് വർത്തമാനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം പ്രതിമയെ അവിടെ സ്ഥാപിച്ചുവെന്നും മറ്റുമുള്ള ഐതിഹ്യത്തെയാണ് ഈ ഭാഗത്തിൽ ഏറ്റവും ഹൃദയംഗമായ രീതിയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മൂന്നാംഭാഗത്തിലെ വിഷയം കുറച്ചുകൂടി ഗഹനമായിട്ടുള്ളതാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടാവസ്ഥയും, ജീവാത്മാ, പരമാത്മാ തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും ഭക്തിയോടുകൂടിയുള്ള ഈശ്വരഭജനത്തിന്റെ ആവശ്യവും മായാമോഹിതരായിക്കിടന്ന് വട്ടംചുറ്റുന്നവരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളും ഭഗവൽഭജനംകൊണ്ട് പരമപദം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗ്യവാന്മാരുടെ കഥകളുമാണ് ഈ ഭാഗത്തിലെ വിഷയം.

നാലാംഭാഗത്തിൽ ഭഗവാന്റെ ദശാവതാരങ്ങളേയും, കലികാലാവസ്ഥകളേയും ആണ് വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഭഗവാന്റെ ഓരോരോ ലീലകളും ഭക്തന്മാരോടുള്ള കാരുണ്യവും എടുത്തുകാണിച്ച് “ഇല്ലാ കൃഷ്ണാവതാരത്തിനുശരിയവതാരങ്ങളെ”ന്ന് കവി സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. “കോലംകെട്ടിക്കളിച്ചോ, കൊലകരുതിയെരിഞ്ഞോ, ഹന്ദിച്ചോ, ഭുഷിച്ചോ, കാലക്കേടിൽക്കരഞ്ഞോ,” ഏതുവിധമായാലും വേണ്ടില്ല, ഭഗവാനേ ഓർക്കുന്നതായാൽ ആന

നാം സുലഭമാണെന്നു കാണിച്ചു, വിധിപോലുള്ള ഈശ്വരാരാധനയ്ക്ക് സമയവും സൗകര്യവുമില്ലാത്ത ചർച്ചകൂടി സമാധാനം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. കലിപ്രാഭവവണ്ണനയിലെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പരക്കെ രുചിക്കത്തക്കതല്ലായിരിക്കാം; പക്ഷെ പദ്യങ്ങൾ ആസ്വാദ്യങ്ങളാണെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഇത്തരം കൃതികളിൽ ഭക്തിരസമാണല്ലോ പ്രധാനമായി നിൽക്കേണ്ടത്. മിക്ക ശ്ലോകങ്ങളിലും ഈ രസം തുളുമ്പുന്നുണ്ട് എന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. നടുവരീതിക്ക് സഹജമായ ലാളിത്യവും ഫലിതവും ഇതിൽ നല്ലപോലെ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും ഒരു പൊടിക്കൈ പ്രയോഗിക്കാത്തതായിട്ട് ഒരു ശ്ലോകമെങ്കിലും ഇതിൽ കാണുമോ എന്ന് സംശയമാണ്. പണ്ടൊരു സരസകവി പറഞ്ഞതുപോലെ മാതൃകയ്ക്കായി ഏതാനും പദ്യങ്ങളെ എടുത്തുചേർത്ത് മറ്റു പദ്യങ്ങളുടെ പരിഭവമേൽക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഭക്തിപാരവശ്യത്തോടുകൂടിയ കവിയുടെ ചില ആവലാതികൾ കേൾക്കുമ്പോൾ വായനക്കാർക്കുതന്നെ മനസ്സിലാ വലുതായ അനുഭവ തോന്നിപ്പോകുന്നതാണ്. ഈ സ്ഥിതിക്ക് ഹൈന്ദവീനന്ദയനായ ഭഗവാൻ മനസ്സലിയുമോ എന്ന് ശങ്കിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. കവിയുടെ സർവ്വപ്രാർത്ഥനകളും സഫലീഭവിക്കട്ടെ— “ശുകനാരദാദികളെഴും പുണ്യസ്ഥലത്താക്കണം” ഈ പ്രാർത്ഥന ഫലിക്കാതെ കണ്ടിരിക്കില്ല. പ്രിയസ്നേഹിതനവിടെത്തന്നെ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ശോഭിക്കുമാറാണുദ്ദേശ്യം.

(ശുഭമസ്തു)

എന്ന്,

എം. നാരായണമേനോൻ ബി. എ., ബി. എൽ.

എറണാകുളം
1-6-113.

ചീഫ് കോട്ട് വക്കീൽ.

പി ഭാമോദരമേനോൻ..

ഭക്തിലഹരി.

ലോകത്തിൽ പുലർത്തിയപ്പിടിമുടി-
ച്ചെല്ലാരിലും പ്രാണനാ-
സ്താകംനോക്കിയടുത്ത കൂടിയവരെ-
ക്കൈവിട്ടു താനേകനായ്
ശോകത്തിൽ മുഴൽപ്പെടുത്തിയുമുടൻ
മുപ്പാരു വട്ടത്തിരി-
ച്ചാകപ്പാടെ രസിച്ചിടുന്നവനു സാ-
ഷ്യാംഗം നമിക്കുന്നു ഞാൻ.

1

കർമ്മത്തിന്നു പലേതരം ഫലമുര-
ച്ചിടുന്നു വേദങ്ങൾ നാം
കർമ്മത്തിന്നടിമപ്പെടാൻ; ഫലമിര-
ന്നീടാതെ കർമ്മങ്ങളെ
ജന്മംതൊട്ടു മുറയ്ക്കുചെയ്തു പരമാം
നൈഷ്ഠ്യമുമാർന്നാൽ സുഖം;
ബ്രഹ്മപ്രാപ്തിദൃഢം, ഫലശ്രുതിയിൽ നാം
ശ്രദ്ധിക്കിലോ ചുററീടും.

2

മക്കൾക്കുശേഷധിയെ കുടിച്ചിടുവതി-
ന്നുത്സാഹമുണ്ടാക്കുവാൻ
കല്പം ഉണ്ടു ചെറുതേകിയാൽ ബഹുരസം
മോത്തും മരുന്നാകവെ
ഉൾക്കാമ്പിൽ പരമാഫലശ്രുതിയെ-
യറുണ്ണം ധരിച്ചീടണം
തർക്കവേണ്ടാടുവിൽ സുഖം സുലഭമാ-
മബ്ബാലകകൊന്നപോൽ.

3

ധിക്കാരം കളയും ശ്രുതി, സ്മൃതി, പുരാ-
 ണാലുങ്ങൾ സർവ്വാത്മനാ
 നോക്കാൻ കൂടിയ നന്മരായ കിഴുജാ-
 തിക്കാരധഃപാതികൾ
 ഇക്കാലം ഗതികെട്ടുകൂട്ടരവരേ
 നന്നാക്കുവാൻ സർവ്വഥാ
 നോക്കാം പക്ഷെ യദൃച്ഛകമ്ഫലമാ-
 ണെന്നോത്തുവേണം ശ്രമം.

7

ഈ മന്നിൽ പുകഴും പരിപ്ലവരിവും
 കമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിടുവാൻ
 സാമത്വത്തികവും കലൻമറയോർ
 ദൈവത്തൊടൊത്തുള്ളവർ
 ഹോമം മന്ത്രജപം നമസ്കൃതി മഹാ-
 യജ്ഞങ്ങൾ വിത്താത്മമായ്
 കാമപോലെ നടത്തിടുന്നു വെറുതേ
 പേരിന്നഹോ! സങ്കടം.

8

എന്നല്ലാത്തഗതിയ്ക്കു വക്ട വഴിയി-
 ലിന്നാഭിജാത്യത്തിനാൽ
 തന്നത്താൻ ഞെളിവും, മനസ്സിൽ മദവും,
 പുച്ഛത്തിൽ വൈദുഷ്യവും
 അന്നന്നങ്ങിനെ വാച്ചുവർക്കിവിമി-
 ക്കമ്മങ്ങളും വ്യത്ഥമായ്
 മന്നന്മാർ വലയുന്നു നോക്കിതുവിധം
 പറ്റാതെ സൂക്ഷിക്കണം.

9

ധിക്കാരം കളയും ശ്രുതി, സ്മൃതി, പുരാ-
 ണാദൃഷ്ടം സർവ്വാത്മനാ
 നോക്കാൻ കൂടിയ നാമരായ കിഴുജാ-
 തിക്കാരധഃപാതികൾ
 ഇക്കാലം ഗതികെട്ടുകൂട്ടരുവരേ
 നന്നാക്കുവാൻ സർവ്വഥാ
 നോക്കാം പക്ഷെ യദൃച്ഛകർമ്മഫലമാ-
 ണെന്നോത്തുവേണം ശ്രമം.

7

ഈ മന്നിൽ പുകഴും പരിപ്ലവരിവും
 കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുവാൻ
 സാമത്വ്യത്തികവും കലൻമറയോർ
 ദൈവത്തൊടൊത്തുള്ളവർ
 ഹോമം മന്ത്രജപം നമസ്കൃതി മഹാ-
 യജ്ഞങ്ങൾ വിത്താത്മമായ്
 കാമപോലെ നടത്തിടുന്നു വെറുതേ
 പേരിന്നഹോ! സങ്കടം.

8

എന്നല്ലാത്തഗതിയ്ക്കു വെക്കു വഴിയി-
 ലിന്നാഭിജാത്യത്തിനാൽ
 തന്നത്താൻ ഞെളിവും, മനസ്സിൽ മദവും,
 പുച്ഛത്തിൽ വൈഭവവും
 അന്നന്നങ്ങിനെ വാച്ചുവെക്കുവുമി-
 കർമ്മങ്ങളും വൃത്ത്മായ്
 മനന്മാർ വലയുന്നു നോക്കിതുവിധം
 പറ്റാതെ സൂക്ഷിക്കണം.

9

“ഇക്കള്ളന്റെ ജപങ്ങളും കുളിയുമാ-
 ക്കൊള്ളയ്ക്കു ലാക്കോക്കയാ;-
 മിക്കമ്പതുടേം പ്രസംഗമിവിടെ-
 ജേജാലിയ്ക്കുമോ! വില്ലുമായ്
 ഉൾക്കത്തുനിതിവന്റെ ഭാഗവതവും
 ഗീതാത്ഥവും കേൾക്കയാൽ”
 ഭക്തന്മാരെ വെറുത്തിവണ്ണമരുളും
 വർഗ്ഗത്തെ വജ്ജിക്കണം.

10

മാനത്തിൽ കൊതി,യാഭിജാത്യ,മധികം
 സമ്പാദ്യമെന്നിത്തരം
 ധ്യാനംകൊണ്ടിളകിസ്സനാതനപദം
 ധ്യാനിച്ചിടാതുഴിയിൽ
 ഏനസ്സേറവരെത്തു ചെയ്തിടുകിലും
 ഭുജ്യമ്മാമാഹലം
 താനത്യന്ത,മിതിന്റെ വാസനപെടും
 ജന്മാന്തരത്തിങ്കലും.

11

ഇമ്മനിൽ സമഞ്ചലി, ഭൂതദയ,താ-
 നെല്ലാരിലും താഴെയാ-
 ണിമ്മട്ടുള്ള വിനീതി,യീശപരനില-
 ത്വന്തം ഭയം സർവ്വദാ,
 കമ്ചെയ്യണമീ നിലയ്ക്കുവിലവും
 ദൈവത്തിലുപ്ಪിക്കണം
 ശമ്നോക്കു തരം ചരാചരമയൻ
 വാതാലയാധീശപരൻ.

12

ഈ വിശ്വപതിത്തു രക്ഷിച്ചതു ത്വദിതി മുടി-
 ചൊന്നിലും താൻപെടാത്തോൻ
 ഭാവിശ്രേയസ്കരൻ മസ്കരികൾ കരളിലോ-
 ക്കുന്നവൻ ഭക്തദാസൻ
 സേവിയ്ക്കുത്തക്ക യോഗ്യൻ ജനിമൃതിസുഖഭു-
 ഖങ്ങളില്ലാതെഴുന്നോൻ
 ഭൂവിൽ പേർകൊണ്ടുവാതാലയമടിയരുളും
 ദേവനാലംബമാക്കും.

13

മുഖ്യംമൂന്നലകിങ്കൽവെച്ചു പവനാ-
 ഗാരം കലിധ്വപംസനം
 പ്രഖ്യം വാതഭഗന്ദരാദി ഗന്ധ-
 ന്താപോപശാന്തിപ്രദം
 സൗഖ്യം സന്തതമേകിയാർത്തിപെരുകും
 സംസാരബന്ധത്തിൽ വൈ-
 മുഖ്യം ചേർപ്പിതിരുത്തമം സ്ഥലമിതാ-
 നന്ദാസ്സദം ചിൽപദം.

14

പാവപ്പെട്ടവരിൽ കൃപാമഴപൊഴി-
 ച്ചീടുന്ന കാരായവൻ
 കൈവല്ലുപ്രഭവൻ ചരാചരമയൻ
 മായാവി മായാധവൻ
 ശ്രീവത്സാങ്കമെഴുന്ന നിത്യകുശലൻ
 വാതാലയത്തിന്നക-
 ത്തേവംകണ്ടുവരുനൊരീ പ്രതിമതാ-
 നെന്നാം പുരാണങ്ങളിൽ.

15

തങ്കൽസർവ്വമൊതുക്കി യാത്ഥസഖനാ-
 യാപ്രാകൃതപ്രക്ഷയ-
 ത്തിങ്കൽ പള്ളിയുറങ്ങിട്ടും വിമലനി-
 രാലംബമായച്ചുതൻ
 സങ്കല്പങ്ങളറിഞ്ഞിടാൻ പണി,യുണ-
 ന്നേററിട്ടു പിന്നെജ്ജഗ-
 ത്തിങ്കൽ ക്രീഡയിലാശവെച്ചു പലതും
 ചെയ്യാൻതുടങ്ങും പരൻ.

16

ആയാസം ചെറുതുംപെടാതെ പരചിൽ-
 തതപം തുളുമ്പും ജയ-
 ശ്രീയാളംപടി കാണമീ പ്രതിമ മു-
 ന്വാളും വിരാഡപൂരുഷൻ
 മായാ,ബന്ധ,മദ്രഷ്ട,ദ്രഷ്ട,മുയിരാ,-
 തതപങ്ങൾ, മൂന്നാംഗുണം;
 തായാടാനിവയെച്ചമപ്പതിനുമു-
 ന്വണ്ടാക്കിയെന്നോർക്കവിൻ.

17

കല്പാന്തത്തിലുണർടൻ പ്രകൃതിയോ-
 ടൊന്നിച്ചു സൃഷ്ടിയ്ക്കതാ-
 നല്ലാലും ചിലതന്നതീർത്ത ഭൂവനം
 നിർമ്മിക്കുവാൻ നിർമ്മമൻ
 കെല്പാളും വിധിയെച്ചമച്ചു; വിധിയോ
 പേടിച്ചു സർവ്വം ജലം
 നില്പാനും കരയില്ലതാനൊരുവനീ
 ഞാനാരിതെന്നോർക്കയാൽ.

18

തന്നെത്താനറിയാതെ വേണ്ടതുമറി-
 ണ്ണതീടാതൊരജ്ഞാനിയായ്-
 നിന്നെന്നേന്തോ ഭയമാണൊരാവിധിവിരാ-
 ധ്രൂപം വിചാരിയ്ക്കവേ
 വന്നെത്തി വിട്ട വേഗമീപ്രതിമയെ-
 “പൂജിയ്ക്കുക”ന്നേകിനാൻ
 പിന്നെത്തക്കലെയും ചരാചരജഗ-
 ത്തോമയ്ക്കു കാട്ടീടിനാൻ.

19

രാജിയ്ക്കും ദിവ്യമാകും പ്രതിമയിലതിവി-
 ശ്വാസമാനാത്തഭക്ത്യാ
 പൂജിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാ വിധിയഥ സകലൈ-
 ശ്വപ്തസംസിദ്ധിനേടി
 ഭ്രാജിയ്ക്കുന്നീപ്രപഞ്ചം ചരമചരമുടൻ-
 തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുസർവ്വം
 യോജിപ്പിച്ചു വളച്ചയ്ക്കരിയ വഴികളും
 കണ്ടുവെച്ചു വിരിഞ്ഞ്.

20

എല്ലാംകണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയുലകും
 സൃഷ്ടിച്ചു വേദോക്തമായ്-
 ചൊല്ലാളും പലയജ്ഞമാവിധിനട-
 ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും വിധൗ
 ചൊല്ലാം പ്രശ്നിയൊടൊത്തുചെന്ന സുതപ-
 സ്സാവിത്രഹം നൗൽമറ-
 ചൊല്ലാൽ വാഴ്ത്തിയിരുന്ന; നൽകിയവരെ-
 പൂജിച്ചു പത്മോത്ഭവൻ.

21

എന്നിട്ടന്നവിടുണുപോന്നു വിലപേ-
 റില്ലാത്തൊരാ വിഗ്രഹം
 തന്നിഷ്ടപ്പെടി താണുവീണു വളരെ-
 ബുദ്ധിമുട്ടും ഭജിച്ചീടിനാർ
 മുന്നിട്ടങ്ങഴുന്നള്ളിനാൻ മുകിൽനിറൻ
 മായാമയൻ ചൊല്ലിനാൻ
 “വന്നിട്ടിഷ്ടവരങ്ങൾ വാങ്ങിടുവിനെ”-
 ന്നൊത്തൊരലിഞ്ഞങ്ങിനെ.

22

ചൊല്ലാഴുന്ന മറയ്ക്കുകയ്ക്കു മുനിമാ-
 രോങ്കാരതപാത്ഥമാ-
 യെല്ലാനേരവുമോർത്തിട്ടു തിരുമൈ-
 കണ്ടമ്പരന്നായവർ
 വല്ലാതങ്ങിനെ നിന്നു തെല്ലിടയ്ക്കൻ
 സാഷ്ടാംഗമായിട്ടു വീ-
 ണല്ലാസാലൊഴുനേറുന്നിന്നു തൊഴുതും
 കൊണ്ടുവരമോതീടിനാർ.

23

ഉണ്ടാകേണമൊരുണ്ണി മാധവ! വിഭോ!
 “തപത്തുല്യനെ”ന്നായവ-
 ക്കുണ്ടായോരു പരിഭ്രമഭ്രമളിയാൽ
 മുമ്മൂന്നുപാടോതിനാർ
 മിണ്ടാതിങ്ങിനെ നിന്നു പിന്നെയവരാ-
 സ്സച്ചിന്മയൻ സാദരം
 രണ്ടാളോടുമടുത്തുചെന്നരുളിനാൻ
 മനുഷ്ഠിതാർദ്രാനനൻ.

24

എന്നാലെന്നൊടു തുല്യനായൊരുവനോ
 ഞാൻമാത്ര; മീയാഗ്രഹം
 ചൊന്നാൻ മൂന്നു നിങ്ങളുടെ വഴിയു-
 ളക്കാമഭീഷ്ടംതരാം
 നന്നായോർക്കു മൂന്നുജന്മമിനിഞാൻ
 നിങ്ങൾക്കുതാൻ പുത്രനായ്
 വന്നാനന്ദമിയറു;മന്നമിടയാ-
 മീവിഗ്രഹാരാധനം.

25

പിന്നെത്തത്ര മറഞ്ഞു ദേവനടനെ
 പ്രശ്നിക്കുതാൻ പുത്രനാ-
 യെന്നങ്ങും പുകഴും ജഗൽഗുരുമഹാ-
 ന്ന“പ്രശ്നീഗർഭാ”ഭിധൻ
 എന്നെന്നും നിലകിട്ടിപ്പൊടിയിഹോ!
 ലോകത്തിലെല്ലാടവും
 വന്നേതുനന്ദമസ്സൊഴിച്ചു പരമാ-
 നന്ദം പരത്തിടിനാൻ.

26

ഇക്കാരണ ജഗത്തിലജ്ഞത കള-
 ഞ്ഞാനന്ദമേകും മകൻ
 തൂക്കാൽതൊട്ടരികത്തിരിയ്ക്കു മുതരായ്
 പെററമ്മയും താതനും
 സല്ലാലത്തവർ കാശ്യപാദിതികളായ്-
 മന്നിൽ ജനിച്ചപ്പൊഴും
 ചിലക്കാമ്പാം ശുഭവിഗ്രഹം സുകൃതികൾ-
 കാ നാരദൻ നൽകിനാൻ.

27

ദിക്കുകെപ്പുകഴും മഹാബലിയെ മർ-
 ടിച്ചീടുവാൻ വിഷ്ണുതാ-
 നക്കാലത്തദിതിക്കുഹന്ത! മകനായ്
 ശ്രീവാമനൻ മോഹനൻ
 തല്ക്കാലം ബലിയോടു മൂന്നടിയിടം.
 യാചിച്ചു നൽകീടുവാ-
 നൊക്കാഞ്ഞിട്ടടികമ്പിടും ദനുജനെ-
 പ്പാലിച്ചു ഭക്തപ്രിയൻ.

28

സല്ക്കാലത്തു മരിച്ചു വാമനനെ യോ-
 ത്താത്താതമാതാക്കൾതാ-
 നക്കാലം വസുഭേവഭേവകികളായ്-
 മന്നിൽ പിറന്നീടിനാർ
 ചിച്ഛാമ്പാം കരളാൻ ധൗമ്യമുനിയ-
 ന്നീവിഗ്രഹം നൽകിനാ-
 നൾക്കാമ്പിൽ ബഹുഭക്തിപൂണ്ടവരതും
 പൂജിച്ചു കൂടി സുഖം.

29

മുട്ടാത്തങ്ങിനെ വിഗ്രഹം ദിവസവും
 സേവിക്കവേ കൃഷ്ണനാ-
 യിട്ടാഭേവകിയിൽ പിറന്ന ഭഗവാൻ
 ഭോഗീന്ദ്രഭോഗാസനൻ
 പെട്ടാബ്ഭൂഭരമാറി വാരിധിച്ചുഴ-
 ന്നിട്ടുള്ളാരാദപാരക-
 കൊട്ടാരത്തിലിരുന്നതാൻ പ്രതിമയും
 പൂജിച്ചു പൂണ്ണാഭരം.

30

“തിട്ടം കയ്യേറാ കൃത്യം സകലവുമിവിടെ-
 ചെല്ലു ഞാൻ യാദവന്മാ-
 രൊട്ടുക്കീ വിപ്രശാപക്കുടമനമുഖേ
 വീണ വെന്തന്തരിച്ചു
 കഷ്ടപ്പാടൊട്ടൊതുങ്ങി പരമസുകൃതിയാ .
 മുഖവർക്കാരതതപം
 ദുഷ്ടാന്തത്തോടുകൂടിസ്സകലവു മുപദേ-
 ശിച്ചു കാര്യംകഴിഞ്ഞു.”

31

എന്നീവാസ്തവമുള്ളിലോത്തു രസമായ്-
 മിണ്ടാതിരുന്നതു കറെ-
 പിന്നീടുഭാവരേ വിളിച്ചു ഭഗവാൻ
 കല്പിച്ചു കാലോചിതം
 “ഇന്നീപാരകയെ വെടിഞ്ഞിടുമിവൻ
 പിന്നീടൊരാഴ്ചയ്ക്കകം
 വന്നീവാരിധിയിപ്പരം മുഴുവനും
 മുക്കും മുടിക്കും ദ്രവം.”

32

“നിത്യം നിമ്നലമിസ്സനാതനതമം
 ഞാൻ പുജചെയ്യുന്നൊരീ
 സത്യജ്ഞാനമയം മഹാപ്രതിമയെ -
 കയ്ക്കൊണ്ടു സൂക്ഷിക്കണം
 മർത്യക്കാധിയണച്ചിടും കലിയിലി-
 സ്സംസാരരോഗം വിടാൻ
 പ്രത്യക്ഷത്തിലിതാണൊരൗഷധമതും
 പ്രത്യേകമോർത്തിടണം.”

33

“ഞാനെപ്പോൾപോക മപ്പോൾ കലിയിവിടെ
 തോന്നിവാസം തുടങ്ങും (വരും
 പാനേ മോഹം ജനിക്കും മനജരിലധികം
 വ്യാധികൊണ്ടായി ചേക്കും
 താനേ ധർമ്മം നശിക്കും; പ്രതിമയിത്തതിനാൽ
 ഭൂമിയിൽതന്നെ മുഖ്യ-
 സ്ഥാനേ സ്ഥാപിച്ചിടേണം കലിയുടെ കഠിനോ-
 പദ്രവം വിഭവിപ്പാൻ.” 34

“എന്നാലുദ്ധവരേ! പരിഭ്രമമശേ-
 ഷം വേണ്ട വേഗം ഭവാൻ
 ചെന്നാലും സുധിയാം സുരേന്ദ്രഗുരുവോ-
 ടെല്ലാവിശേഷങ്ങളും
 ചെന്നാലും; പറയേണമെന്റെ മൊഴിയും
 പ്രത്യേകമെന്നാലയാൾ
 വന്നാലോചനചെയ്തു വേണ്ടതഖിലം
 നിസ്സംശയം ചെയ്യിടും.” 35

എന്നെല്ലാം പ്രിയഭക്തനോടരുളി ഹാ!
 യോഗാസനാരൂഢനായ്
 മന്നെങ്ങും നിറയും ചരാചരമയൻ;
 സ്വർഗ്ഗത്തിലന്നുദ്ധവൻ
 ചെന്നെത്തി ധൃതിയായ്, ബുദ്ധസ്സതിയൊടീ-
 വൃത്താന്തമോതീ, തുണ-
 യെന്നെന്നോളുരുവായുദേവനെ വിളി-
 ചെന്നിച്ഛപോയ് മൂവരും. 36

ഭൂരാലായവർ കണ്ടു നിത്യകുശലൻ
 സച്ചിന്ദയൻ വേർപിരി-
 ണ്ണോരാദപാദക വാരിരാശിതകരാ-
 റാക്കുന്നതും; വിഗ്രഹം
 നീരാടുന്നതു മത്തലാൻ ഗുരു നിർ-
 ബുന്ധിക്കയാൽ പാഞ്ഞുപോ-
 യാരാൽ ചെന്നു പുകഴ്ന്ന വിഗ്രഹമെടു-
 ണ്ണെത്തി ജഗജ്ജീവനൻ.

37

നീരാടുംമുമ്പെടുത്തു ബഹുരസമനിലൻ
 വിഗ്രഹം ദൈവഗത്യാ
 പാരാവാരത്തിലെങ്ങാൻ മറിയുകിചിതിലും
 ഭൂർഘടം വേറെയുണ്ടോ?
 പോരാ ശ്രീകൃഷ്ണനെന്നോടൊടുവിലരുളിയ-
 ക്കായ്മൊപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ
 പോരാതായാൽ കടുപ്പം; കലിയുഗതരണ-
 ത്തിന്നു മററില്ലപായം.

38

ആട്ടേ നോക്കിതു ഭൂതലത്തിലെവിടെ
 സ്ഥാപിക്കണം ചുറ്റിനോ-
 ക്കട്ടേ ഭാരതഖണ്ഡമപ്പൊഴിതിനു-
 ണ്ടാകും സ്ഥലം പാവനം
 കൂട്ടേവം പിരിയാതെ തമ്മിലരുളി-
 ചുറ്റി പലേടം ഗുണ-
 പ്പെട്ടേതും സ്ഥലമൊത്തതില്ലൊടുവില-
 ന്നിക്കേരളം പൂകിനാർ.

39

തക്കത്തിൽതീക്കനൽക്കണ്ണടയ പുരഹരൻ
 പുണ്യമാം പൊയ്ക്കയിൽതൻ
 മയ്യണ്ണൊളൊത്തു മേളിച്ചവരതിനുടെ തെ-
 ക്കേക്കരെക്കേറിനില്ക്കേ
 മുക്കണ്ണൻ കണ്ടു വാനോർഗുരുവുമനിലനും
 കൂടിയോടുന്നതപ്പോൾ
 വെക്കം കൈകൊട്ടിനിർത്തിട്ട് “രികിൽ വരിക”യെ-
 ന്നോതിനാൻ ഭൂതിഭൂഷൻ. 40

മുക്കണ്ണൻ തൂക്കരം കൊട്ടിയ കടുരടിതം
 കേട്ടു ഞെട്ടിത്തെറിയ്ക്കും
 തക്കത്തിൽ ചന്ദ്രചൂഡൻ തിരുവടിയരികിൽ
 തന്നെ നില്ക്കുന്നകണ്ടു
 വെക്കം തൂക്കാക്കൽവീണ്ടു സുകൃതിക, ഉവരെ-
 പ്പൽകിയാശപാസമേകി-
 തൂക്കൺപാർത്തിട്ടു മന്ദസ്തിതമൊടരുളിനാൻ
 നിമ്നമൻ നീലകണ്ഠൻ. 41

പാടീ നാരദനീ വിശേഷമിവിടെ-
 ക്കേട്ടിട്ടു മന്മാനസം
 വാടീ നന്ദജനന്തരിച്ചു, കലികാ-
 ലം വന്നവെന്നോക്കയാൽ
 നേടീ വിഗ്രഹമെങ്കിലും ധൂതിപിടി-
 ച്ചോടുനൊരീ നിങ്ങളെ
 തേടിപ്പൊങ്ങമരുന്ന് സംഗതിവശാൽ
 കണ്ടെത്തി കൺമുമ്പിൽ ഞാൻ. 42

പുജിക്കുന്നോർക്കീഴും സകലവുമുതകി-
 കൊണ്ടു ലോകത്തിലെങ്ങും
 രാജിച്ചിടുന്ന ദിവ്യപ്രതിമ ഹരനപേ-
 ക്ഷിച്ചു വാങ്ങിച്ചു ദേവൻ
 യോജിപ്പിച്ചു ശിവപ്രാഭവമതിലുടനേ
 താണവന്ദിച്ചു ചന്ദ്രൻ
 ഭ്രാജിക്കുന്നാശ്ശിരസ്സാൽ പലവുരു, വരുളി-
 ചെയ്യുപിന്നെപ്പിന്നാകി.

43.

“പണ്ടാ പ്രാചേതസന്മാരനവധിദിവസം
 വൻതപംചെയ്തു നമ്മെ-
 കണ്ടാനന്ദിച്ചു പുണ്യസ്ഥലമിതു വളരെ-
 പ്സാവനം പാരിടത്തിൽ
 ഉണ്ടാകേണ്ടാ വികല്പം പ്രതിമയെയിവിടെ
 ത്താൻ പ്രതിഷ്ഠിക്കിലാതം
 കൊണ്ടാടും പാരിലൊക്കെ പുകഴുമറിയുവിൻ
 മംഗളം നിങ്ങൾമൂലം.”

44.

“ഞാനും, സൃഷ്ടിനടത്തിടുന്ന വിധിയും,
 കാക്കും രമാനായകൻ
 താനും വസ്തുതഭേദമില്ലാടുവിലി-
 മുന്നാളുമൊന്നായ്ക്കൂടും.”
 ആനത്തോലുടയാടചാത്തിയ ഹരൻ
 കല്പിച്ചൊരിബ്ഭാഷിതം
 ജ്ഞാനംകൂടിയ കൂട്ടരാമവിലതും
 മാനിച്ചു കൈകൂപ്പിനാർ.

55.

ധീരോദാത്തൻ വിരിഞ്ചൻ, സനകമുനി, മഹാ-
 വിഷ്ണു, വേദങ്ങൾ, വാനോ-
 രോരോവർഗ്ഗത്തിലുള്ളോര, നവധി മുനിമാർ,
 നാരദൻ, പിപ്പലാദൻ
 നേരോടിക്കൂട്ടരെത്തി ചിതമൊടു ശിതിക-
 ണ്ണന്റെ പക്ഷം പുകഴ്ത്തി-
 ടോരോ തത്വങ്ങളോതിസ്സുകലരുമുടന-
 നീശനെക്കൈവണങ്ങി.

46

അപ്പോൾ താൻ ഗുരു വായുവോടരുളി “ഹേ!
 വേഗം പ്രതിഷ്ഠിക്കു നാ-
 മപ്പൊയ്ത്താർ മകനാദിപുരുഷനെടു-
 ണ്ണെല്ലിച്ചൊരീ വിഗ്രഹം
 ചൊല്ലൊണ്ടും പുനരിപ്പറിക്ക ‘ഗുരുവാ-
 യുരെന്ന പേരുന്ന’ടൻ
 കെല്ലൊക്കും പടിയമ്പലം സുരപുര-
 ണ്ണച്ചൻ ചമച്ചിടനാൻ.

47

ദേവാചാര്യൻ തുടങ്ങി ക്രിയ; യഥപരിക-
 മ്ത്തിനാ വായു, രക്ഷ-
 യ്ക്കോ വാനോരൊക്കെ നിന്നു; വിധി, ഹരി, ഹരരാ-
 ണച്ചുടങ്ങോത്തരച്ചോർ
 സേവാമാർഗ്ഗങ്ങൾ വേണ്ടും പതിവുകളിവയാ-
 നാരദൻ ചൊല്ലി; യെല്ലാ-
 മാവാരംകൊണ്ടു തീർന്നു; കലശമൊരുവിധം
 ഭംഗിയാചിക്ഷിഞ്ഞു.

48

ഏവം വാതപുരത്തിലാൻ ഭഗവൻ!
 സംസാരദുഃഖാർത്തനി-
 പ്താവം ഹാ! ഗതികെട്ടലഞ്ഞു കലിയെ-
 പ്പേടിച്ചു തുളുവിധൗ
 ദൈവം തള്ളിയയച്ച ഞാൻ നടയിൽ നി-
 ന്നോതുന്നൊരിസ്സങ്കടം
 കൈവല്യപ്രദ! കേൾക്കണേ! കനിയണേ!
 നന്നാക്കണേ! കാക്കണേ!

49

ശോഭനൻ മാമുനിയാണു നീ കൃതയുഗ-
 ത്തിങ്കൽ തപസ്സോന്നിനാൽ
 പ്രീതൻ, സൂക്തസുവധാരിയജ്ഞ പുരുഷൻ
 ത്രോതായുഗപ്രാപ്തിയിൽ
 പീതൻ മംഗളയജ്ഞകർമ്മനിരയാൽ
 സത്തുഷ്ടനാകുന്നവൻ
 പുതൻ മൂന്നലകം നിറഞ്ഞു വിജയി-
 ച്ചീടുന്നു വിശ്വപരൻ.

50

ദേവൻ താന്ത്രികമായ കർമ്മവശഗൻ
 സ്തോത്രപ്രിയൻ ശ്രാമനാ-
 ണേവം ദ്വാപരവേളയിൽ സകലരും
 പൂജിച്ചു വാഴ്ത്തുന്നവൻ
 സേവയ്ക്കാത്തീരുന്നാമമീക്കലിയിൽ നാം
 നാമം ജപിച്ചാൽ ക്ഷണം
 കൈവല്യപ്രദനാക്കളായകമനീ-
 യാംഗൻ പ്രസാദിച്ചിടും.

51

ചൊല്ലാമിരിക്കലികാലമെത്ര സുഖഭം
 നാമജപം കൊണ്ടുതാൻ
 ചെല്ലാം ചിൽപുരുഷന്റെ സന്നിധിയിലെ-
 ന്നോതുന്നു വേദങ്ങളിൽ
 എല്ലാക്കും പ്രിയമീക്കലിപ്പിറവി ഞാ-
 നപ്പണ്യമാജ്ജിച്ചവൻ
 മല്ലാരേ! തിരുനാമഗാനനിരതൻ
 നീയെന്നെ രക്ഷിക്കണം.

52

ധർമ്മദോഷി ഭൂരാശയൻ കലി ഭയ-
 ന്നത്ഥിക്കയാൽ പ്രീതനായ്
 ശർമ്മം നൽകിയ വിഷ്ണുരാത്നപകാ-
 രം ചെയ്തു; കൊന്നെങ്കിലോ
 ഇമ്മട്ടുള്ളൊരു മുഹൂർത്തമാർഗ്ഗമടയ്ക്കും;
 ലക്ഷ്മീപതേ! നിയ്യൊരാ-
 ജിമ്മന്നിന്റെ ശുഭാശുഭങ്ങളറിവോൻ
 തുക്കാലെന്നിയ്ക്കാശ്രയം.

53

ഇന്നെങ്ങും തവ ഭക്തരിൽ കലി ഭയ-
 പ്പെട്ടാണിരിക്കുന്നതും
 നിന്നെക്കൈതൊഴുതാൽ ഫലം തധിതി; നി-
 ങ്ദിച്ചാൽ പൊരുകും ഭവാൻ
 മുന്നേതാൻ കലി മന്ത്രരേക്കറിനരോ-
 ഗതാൽ വലയ്ക്കുന്നു, നീ
 വന്നെറ്റൊന്നുതടഞ്ഞമർത്തണമിതാ-
 ണിപ്പോൾ കഴപ്പോക്കുകിൽ.

54

ഉണ്ടാം ഭക്തജനം കലൗ സുലഭമാ-
 മിഷ്ണാരതത്തിൽ; ശുഭം
 കൊണ്ടാടുന്ന നദീനദാചലമഹാ-
 ക്ഷേത്രപ്രദേശങ്ങളിൽ
 കൊണ്ടാടേണ്ടവരെത്ര; വാസ്തവമിതാ-
 ണീനാട്ടിലുണ്ടായ ഞാൻ
 തിണ്ടാടുന്നു കിടന്നു പാവമിവനെ-
 നോർത്തന്നെ രക്ഷിക്കണം.

55

ചൊല്ലാളം തിരുനാമമാണുളസി സാ-
 ഉഗ്രാമമേകാശിയെ-
 നല്ലാ ജാഹ്നവി ഗീത ഗോപി പുകഴും
 ഗായത്രിയിത്യാദിയിൽ
 മല്ലാരേ! വിധിപോലെ വേണ്ടസമയ-
 തൊക്കെ ബുദ്ധിജിജ്ഞാൻ ഞാൻ
 ചൊല്ലാം തുഷ്ടിഭമാണിതൊക്കെയവിടേ-
 യെന്നാം പുരാണങ്ങളിൽ.

56

ദേവന്മാരിലുമാപ്പിതുകളിലുമു-
 ണ്ടൊക്കെടം ദുഷ്ടം
 പാവപ്പെട്ടുഴലുന്നു ഞാൻ വിധിനിഷേ-
 ധം നീ വിധിപ്പിച്ചവൻ
 കൈവല്യപ്രദ! തുഞ്ചത്തുതലവു
 നിങ്കൽ സമർപ്പിച്ചിടാം
 ഭാവം മരുകയില്ല ഭക്തി നിലനി-
 ത്തിത്തന്നെ രക്ഷിക്കണം.

57

ശ്രീവായ്ക്കന്ന കുടുംബമുണ്ണികളുമു-
 ണ്ടെല്ലാറ്റിനും ഭൃത്യരു-
 ണ്ടാവതില്ലൊരു കൂട്ടവും സകലരും
 മാനിയ്ക്കുമെല്ലാം സുഖം
 ഈ വാഴ്ത്തുന്നസുഖം ഹരേ! ഞൊടിയിട-
 യ്കില്ലാ ഭവതഭക്തി താൻ
 ഭൂവാസത്തിലുയർന്ന സൗഖ്യമതിനായ്
 തൃക്കാൽക്കൽ വീഴുന്നു ഞാൻ.

58

കാലം പോട്ടെയഹോ! പരീക്ഷിതരചൻ,
 ചേലപ്പറമ്പാ, ധ്രുവൻ
 ബാലൻ, സൈപരിണിയായ പിംഗള, നൃപൻ
 ഖടാംഗനീ യൈവരും
 മാലറാൻ പരം പദം തധിതി; നീ
 തൃക്കണ്ണിഴിച്ചാലിനി-
 യ്ക്കാലസ്യക്കടലക്കരെയറിടാം
 മാത്രയ്ക്കുമുന്വത്ര താൻ.

59

എല്ലാബുന്ധവുമറവൻ, വിഭു, കുറു-
 രമ്മയ്ക്കു കീഴ്ചേട്ടവൻ,
 ചൊല്ലാം നമ്മുടെ വിലപമംഗലപരി-
 വ്രാട്ടൊത്തു പാത്തുള്ളവൻ,
 മല്ലാരാതി, കചേലമാമുനി തുറ-
 ന്നീടുന്ന ഭണ്ഡാര, മെ-
 നല്ലാ പാഷ്ഠി ചീരതീറ്റിയ ചിദാ-
 നന്ദൻ പ്രസാദിക്കണം.

60

തൃക്കണ്ണിൻ മുന്നകൊണ്ടു തീർക്കുമുലകം
 കാക്കും കഴിക്കും പുറ-
 ത്താക്കും കാക്കുമശിയ്ക്കുമിരിക്കളിയറി-
 ണേതാർക്കേ കുമങ്ങങ്ങയെ
 തൽക്കാലം ചില തട്ടുമുട്ടുകൾ പറ-
 ണെത്തന്നെപ്പിരിക്കാൻ ഭവാ-
 നൊക്കാ, ചോട്ടടി മാറുകിപ്പ തരണം
 സായുജ്യമന്നേവരെ.

61

നാനാതപം ഭ്രാന്തിജന്മം കരുതുക ഗുണഭോ-
 ഷങ്ങളാ ഭ്രാന്തിമൂലം
 താനാം; കാണാം തിരഞ്ഞാലതിനു വിധിനിഷേ-
 ധങ്ങളാശ്ശാസ്രുരീത്യാ
 ആ നാടന്മാർക്കിതെല്ലാമുലകമജിതനെ-
 ന്നോത്തു നാമങ്ങളോരോ-
 ന്നീ നാം ഭക്ത്യാ ജപിക്കാം വിഗതവിഷയസം-
 ഗിയ്ക്കു മറെറത്തുവേണം.

62

ഇക്കാണും ജന്തുവർഗ്ഗം സകലസമയവും
 ക്ഷുഭിതൃധാധിക്കുഴപ്പം
 നീക്കാൻ മാത്രം ശ്രമിപ്പോരവരുടെയിടയിൽ
 തെല്ലഭേദം നരന്മാർ
 ചിലക്കാമ്പേ! മിത്രമാത്മാവിന, വരരിയുമാ-
 ണോക്കിൽ നിന്നെ ബുദ്ധജിക്കാൻ
 ലാക്കായോർ മിത്ര, മല്ലാത്തവരരി, യടിയൻ
 കൃഷ്ണ! നിത്യം നമിക്കാം.

63

ദേഹത്തിൽസക്തിതീരെക്കളയണമയി! നീ
 സക്തിമൂലം സഭാ ഞാൻ
 ഗേഹം വിത്തം കളത്രം സുതസഹജസുഹൃ-
 ണ്ണെന്നിവയ്ക്കുന്നതിക്കായ്
 സ്നേഹം വർദ്ധിച്ചു രാവു പകലുമുഴുവാ-
 നുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളൊക്കെ
 മോഹക്കോളിട്ടിളക്കം കടനജലധിയിൽ-
 പ്പെട്ടു കഷ്ടപ്പെടുന്നു.

64

എന്നാൽ ദേഹം നശിച്ചാൽ പരപുരുഷ!വിഭോ!
 പട്ടിയോ കാക്കയോ തി-
 ന്നെന്നാമല്ലെങ്കിലഗ്നിക്കിര ദ്രവമിതിരി-
 ക്കട്ടെ; ജീവിച്ചിരിക്കെ
 വന്നാക്കൺ, തപസ്സ, ജിഹ്വ, ശ്രവണമിവ വലി-
 ച്ചിട്ടു നട്ടംതിരിക്കും
 മന്നാകെ, തപൽപദാബ്ജത്തണലിലൊരുവരും
 കൊണ്ടുതള്ളിപ്പു താനും.

65

ഇക്കാലം സക്തി ദേഹാദിയിൽ നരന വിടാൻ
 ഭൂമിടംതന്നെയെന്നാൽ
 തൽക്കാലം ഭൂഖമാറിത്തരണമരുളണം
 ഭക്തിദാർഡ്യം മൂരാഭേ!
 ഇക്കാണ്ഡം വിപ്രജനം നിരവധിയുദരം
 നൃണ ഞാൻ നേടിയിപ്പോൾ
 ചില്ലോമ്പേ! പാഴിലാക്കിക്കളയരുതിനിയും
 യോനി നൃശിച്ചിടൊല്ലെ.

66

ഒന്നുംനേരാതെ കമ്മം ഗുരുവരനുപദേ-
 ശിച്ചുരീതിക്കു ചെയ്തി-
 ടെന്നുള്ളം ശുദ്ധമാക്കിത്തിരുവടികരുതി-
 കൊണ്ടുനാമം ജപിക്കാം
 എന്നുംനില്ക്കുന്നതാക്കും പ്രിയതരമഖില-
 വ്യാപ്തമിന്നന്നമട്ടാ-
 ണെന്നുള്ളിൽ കേറിക്കാത്താത്തിരുവടലടിയ-
 ത്തിന്നു കാട്ടിത്തരേണം.

67

മെയ്യോത്താൽ സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മം പലവിധമുലകിൽ
 കാണുവാനുണ്ടതെല്ലാം
 നിത്യോ മായയ്ക്കു കീഴ്ന്നിന്നൊരു കളിനിലയിൽ
 തീർത്തതെന്നെന്റെ ബോധം
 നിത്യോ, കത്തിട്ടു, മാളം, കുറയു, മെരിയുമി-
 ണിന്ധനങ്ങൾക്കു കീഴിൽ
 പൊയ്യോത്താൻചൊൽവതൊന്നാണെന്നലനിതൊരുദ-
 ഷ്ടാന്തമോന്തതപമുതേ!

68

ഒന്നല്ലാ തുളയൊമ്പതുളളാരുടലിൽ
 കാരായ ജീവൻ ഭവാൻ,
 നന്നല്ലേ കളി, പോകുമങ്ങിനെ വരും
 നില്ക്കും ചിലപ്പോൾ ക്ഷണം
 ഇന്നെല്ലാം കരുതുചൊഴി ജനിമുതി-
 ക്കാത്തുണ്ടുളൾഭ്രാന്തിയാ-
 ണെന്നല്ലേ നില, മായയാ സ്ഥിതി മറി-
 ച്ചാക്കുന്നു, തോല്ക്കുന്നു ഞാൻ.

69

ചൊല്ലാളും ഗുരുവിന്നടുത്തനുദിനം
 ക്ലേശിച്ചു ചൊല്ലീഴിൽ നി-
 ന്നൊല്ലാംകേട്ടു പഠിച്ചു സൂക്ഷ്മതരമാം
 ജ്ഞാനാഗ്നി കാളിച്ചുടൻ
 എല്ലാക്കും ഭയമാം ഭവാടവി കരി-
 ചുത്തിയുമാരുന്ന വാ-
 റെല്ലാം വിഷ്ണുമയം ചരാചരജഗ-
 ത്തക്കാഴ്ച കാണാകണം.

70

ഷരക്കമ്മം ഷരഗുണം നല്ലഗഭമിവതരം
 ക്ലേശഹാനിക്കുപായം
 ചിത്തന്നുണ്ടാമനേകം കൃഷിയുടെ നിലത്താൻ
 നിത്യമല്ലാത്ത നേട്ടം
 ഭൂഖം വേരറുപോകാൻ തിരുവടിയൊടുചേ-
 രുന്നതേ നല്ലമാർഗ്ഗം
 തൃക്കണ്ണല്ലം മിഴിച്ചാലടിയനു പരമാ-
 നന്ദമെന്നും മൂരാറേ!

71

ചൊല്ലാം ഷരക്കമ്മനിയു ഭപിജനു സുലഭമാം
 സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലെന്ത-
 നില്ലാത്തൊരുശപത്രമന്നാസ്സുരയുവതികളൊ-
 ത്തൊപ്പൊഴും കേളിയാടാം
 മല്ലാരേ! ഹന്ത! താൻനേടിയസൂത്രമൊടു-
 ണ്ടുവൊളിങ്ങോട്ടു തള്ളും
 വല്ലാത്തുള്ളല്ലലപ്പോ;ളിവനു വഴിപിഴ-
 യ്ക്കാതിരിക്കാൻ നമിക്കാം.

72

ആടിപ്പോം സത്യലോകം പ്രളയമണയുകിൽ
 ബ്രഹ്മനും ഭീതനാകും
 പേടിയും പേടി വിഷ്ണു! തിരുവടിയരുളും
 നിത്യലോകത്തുമാത്രം
 ചാടിത്തുളുന സംസാരികളുടെ കഥയെ-
 ന്നേവരും ഭീതരാകെ-
 കൂടിപ്പൊല്ലാമെന്നിക്കണ്ടഭയമരുളണം
 സച്ചിദാനന്ദമൂർത്തേ!

73

ഇല്ലാ നോക്കുക ബന്ധമോക്ഷമിവനും
 സ്വപ്നോപമം താനതി-
 നെല്ലാം തപന്മയമാം ചരാചരമഹോ!
 ഞാനും ഭവാനും ശരി
 ചൊല്ലാം “വിദ്യയവിദ്യ”യെന്നു പറയും
 ശക്തിദപയം മോക്ഷമെ-
 നല്ലാ ബന്ധവുമുള്ളതെന്നനിലയിൽ
 കാണിപ്പു നിൻ ചൊല്ലടി.

74

ദിക്കൊട്ടുക്കു നിറഞ്ഞ നിന്നുടെ കളി-
 ക്കോപ്പായ് ചമച്ചുള്ളതി-
 ചൊല്ലൊക്കുണൊരവിദ്യ വിദ്യയിവതാ-
 നും ബന്ധമോക്ഷങ്ങളും
 ഉൾക്കൊണ്ടൊക്കുകിലീശ! നീ കളിനിറ-
 ത്തിപ്പോയ്ക്കിടക്കമ്പൊഴ-
 നിക്കോപ്പം കളിയും കളിപ്പരയുമീ
 ഞാനും ഭവാൻ താൻ സുഖം.

75

ഇക്കാര്യം വിസ്തരിക്കാം ഫലമിതിനു മന-
 ശ്ശുദ്ധിയില്ലാതിരുന്നാ-
 ലൊക്ക, ശുദ്ധിയ്ക്കു ഭക്തിപ്രബലതയതുതാൻ
 മുഖ്യമെന്നാപ്തവാക്യം
 തുക്കാക്കൽ സർവ്വഭാരങ്ങളുമടിയനുഴി-
 ണ്തിട്ടു കൈകൂപ്പിടുണേൻ
 ചില്ലോമ്പേ! ഭക്തിഭാരം പകരമിവനില-
 പ്പിക്കണേ! ചക്രപാണേ!

76

വിത്തന്മാർ വേദശാസ്ത്രങ്ങളിലവർ ചിലരോ
 കമ്മമാർഗ്ഗത്തിൽ നിൽപൂ
 ചിത്തതപം തേടുമാരില്ലവിലസമയവും
 ശാസ്ത്രവാദം നടത്തും
 മത്തന്മാർ വന്ധ്യയാം ഗോവിനെയൊരുതൊരമി-
 ല്ലാതെ പോറുന്നു; നോക്കൂ
 ഹൃത്തേ സൂക്ഷിക്ക; നാവേ പിഴുപിണയരുതേ!
 നാമഗാനം വിടൊല്ലേ.

77

ചൊല്ലാളും ജനകമ്മാദികളതിസുഖദം
 വാഴ്ത്തിടാം കേട്ടിടാം ഞാ-
 നെല്ലാക്കും പ്രീതിചേക്കും തിരുവുടലനിശം
 ഹൃത്തിലോക്കാം നമിക്കാം
 എല്ലാബുന്ധങ്ങളും തീർക്കണമിനിയൊരുപെ-
 ററമ്മ പോറുന്ന കാര്യം
 മല്ലാരേ! സങ്കടംതാനിതിനൊരുവഴിയു-
 ണ്ടാക്കണം കാക്കണം മാം.

78

ആരാണങ്ങെന്തുമട്ടാണൊരുപിടിയിവനി-

ല്ലെന്നിരുന്നാലുമുള്ളം

തീരായ്കുലിച്ചു തുക്കാലിണ പണിയുമഹം

കൃഷ്ണ! വൃഷ്ണീന്ദ്ര! വിഷ്ണോ!

പോരാ ഞാൻ ഭക്തവർഗ്ഗത്തെയുമവരളും

പുണ്യദേശത്തെയും നിൻ

പേരായ് സ്ഥാപിച്ച ദിവ്യപ്രതിമകളെയുമേ

കൈതൊഴാം കൈടഭാരേ!

79

പൂജിക്കാം പുഷ്പമാലും; പ്രതിമയെടിയൻ

ധൂപദീപങ്ങളാലേ

രാജിപ്പിക്കാം; നമിക്കാം കലിമലമകലും

സ്നോത്രജാലം ജപിക്കാം

ഭ്രാജിഷ്ണോ! ഭക്തിയാലെന്നടലിലിളകണം

രോമഹർഷം സദാ, ഞാൻ

യോജിക്കേണം ഭവാനായശീയണമടിയ-

ത്തിന്റെ സംസാരബന്ധം.

80

കണ്ണിൽ കാണുന്നതെല്ലാമയി തവ കമലാ-

ലാളിതം യോഗിമുഗ്ധം

വർണ്ണിക്കത്തക്കതല്ലാത്തൊരു തിരുവുടലായ്-

തോന്നുവാനുള്ളഭാഗ്യം

ഭണ്ഡിപ്പിക്കാതെ കല്പിച്ചുരുളണമിനിമേൽ

ജീവജാലങ്ങളിങ്ങീ

മണ്ണിൽകണ്ടാൽ ഭവാനെന്നിവനവയെ വലം

വെച്ചുവന്ദിച്ചുകൊള്ളാം.

81

ചൊല്ലാളും ശുകനാരദാദികൾ തിര-
 ണ്ണീടുനൊരാബ്ഭക്തിതാൻ
 മല്ലാരേ! തിരുവുള്ളമുള്ളാരിടയ-
 ചെല്ലുണ്ടുള്ളിൽ കാൺമു ഞാൻ
 ചൊല്ലാമക്കയിൽവാണിമാരുടെ വെറും
 ദാസകു ദാസ്യത്തിനും
 ചെല്ലാൻസംഗതിവന്നതില്ലടിയനാ-
 സ്സതഭക്തി നീ നൽകണം.

82

വേദത്തിൻപൊരുളാപ്തരാണനിധി പൂ-
 മങ്കയ്ക്കു പുണ്യപ്രദം
 മോദംചേർപ്പാരുവസ്തു മൂന്നലകിനും
 മാമുലമായുള്ള നീ
 സാദംവിട്ടൊരു ഭൂപാദമുനിയെ-
 ക്കയ്ക്കൊണ്ടുവാഴിച്ച തു-
 പ്പാദപൂന്തണലിൽ പ്രവേശമിവനും
 കല്പിക്ക ചിൽബ്രഹ്മമേ!

83

ആർക്കുംവേണ്ടാത്തൊരാളാമടിയനെയവനും
 ചെയ്യുവാൻ നിന്യൊഴിഞ്ഞി-
 നോർക്കുമ്പോൾ മറെറൊരാളില്ലഭയഭ! വിഷയ-
 ക്കോളിളക്കം കുഴക്കം
 നോക്കുമ്പോൾ നാലുപാടും വിഷയലഹരിയാൽ
 തുള്ളിടും കൂട്ടരയ്യോ!
 വേർക്കുന്നണ്ടെപ്പൊഴും ഞാൻ ഭവഭയമറിയാ-
 തുള്ളിടത്താക്കുകെന്നെ.

84

പാടാമേ നിൻചരിത്രം തൊയിരമതിനുകി-
 ടിപ്പു കൂട്ടത്തിലുള്ളോ-
 രോടുകൂടെയുളോരോവിധമിടയിലെടു-
 ത്തിട്ടു നട്ടുന്തിരിക്കും
 പേടാകും പേക്കിനാവിബ്ബവവിഭവമഹോ!
 കൃഷ്ണ! ഞാൻ തൃപ്പദാബ്ജം
 തേടാം നീ കണ്ടിഴിച്ചാലതു സുലഭമിതോ
 സ്മരിമാർ കണ്ട സുകൃതം.

85

ഭായ്യയ്ക്കും പ്രിയസന്തതിക്കുമസുഖം
 വന്നേയ്ക്കുമെന്നോത്തു താ-
 നായ്തന്മാർ കലവുലരെന്നവരുമായ്-
 തല്ലിട്ടു താൻപൂജനായ്
 കായ്തും നോക്കുകയെന്ന കെട്ടതൊഴിലേ
 കൈവിട്ടു ഞാൻ സർവ്വം
 ധൈര്യം പുണ്ടോരിടത്തിരുന്നുരുവിടാം
 നാമങ്ങൾ നാരായണ!

86

എല്ലാബുദ്ധവുമാപ്പൊട്ടും വിഷയസം-
 ഗത്താ, ലതില്ലായ്ക്കയാം
 മല്ലാരേ! നിജമുക്തി, സകതികളയാൻ
 ഭക്തിക്കുതാൻ വൈഭവം
 ചൊല്ലാം സാധുസമാഗമത്തിലുളവാം
 സതഭക്തിയെന്നാം മറ-
 ചൊല്ലാം; സ്തജനസംഗമം തിരുമന-
 സ്സുണ്ടാകിലുണ്ടാമുടൻ.

87

ചിത്തം, മായ, ദശാക്ഷ, മാ മഹാദഹ-
 കാരങ്ങൾ, തന്മാത്രയോ-
 ടൊത്തവുന്നൊരു പഞ്ചഭൂതമിവയാൽ
 ചുറ്റപ്പെട്ടും ജീവനോ
 ഇത്തരപങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയറിവോൻ
 മായയ്ക്കു കീഴാകയി-
 ല്ലിത്തവെങ്കലിതിന്നു ശക്തിപരചി-
 നൂതേ! വളത്തേണമേ.

88

ജീവൻമായകളിച്ചിട്ടും കളിയിലാ-
 ടാറില്ല; തല്ലേളിയിൽ
 ഭാവംമാറി മയങ്ങി യെങ്കിലവൾതൻ
 പാട്ടിൽപെട്ടും നിശ്ചയം
 ഏവം വസ്തുത; തുല്യദാബ്ജഭജന-
 സപാതന്ത്ര്യമിങ്ങേകണം
 കൈവല്യപ്രദ! മായവന്നടിയനെ-
 പിന്നെ ഭൂമിപ്പിക്കുമോ?

89

എല്ലാഭോന്തിയുമുള്ളടക്കിയടിയൻ
 യോഗാസനാത്രൂഢനായ്
 മല്ലാരേ! ഗരുഡാധിരൂഢമമലം
 ലക്ഷ്മീകരാലിംഗിതം
 ഉല്ലാസപ്രദമാക്കളായകമനീ-
 യാംഗം മനസ്സിൽ സ്മരി-
 ചെല്ലാനേരവുമുൾക്കളുത്തിവിടെ വ-
 ത്തിക്കാം പ്രസാദിക്കണം.

90

നാമം, സ്തോത്രജപം, പുരാണനിരവാ-
 യിപ്പിക്ക, വായിക്കയെ-
 നീമട്ടിൽ കുളിരാൻവാണൊഴുകിടും
 സതഭക്തിയെക്കൈതൊഴാം
 നീ മന്നിൽ പുകഴ്ന്നു, മൃത്യുവിനെയും
 വെല്ലുന്നു, മുഹൂർത്തിപ്രഭേ!
 ക്ഷേമം നൽകണമെന്നെവിട്ടു പിരിയാ-
 തൊന്നിച്ചിരുന്നീടണം.

91

കഷ്ടം കഷ്ടമനേകമാളുകളെ വാ-
 സ്തിട്ടിൽ പിരട്ടിദ്ധനം
 കഷ്ടപ്പെട്ടൊരുപാടു നേടിയതുകൊ-
 ണ്ടില്ലം പുലർത്തിസ്സഖം
 ഇഷ്ടപ്രേയസിനെ, കിടാങ്ങയെഹോ!
 ലാളിച്ചു ലാളിച്ചെഴും
 ഭുഷ്ടന്മാർ നരകത്തിലേയ്ക്കു വഴിയ-
 നേപാച്ചിച്ചു നില്ക്കുന്നവർ.

92

ധിക്കാരം ചെറുതല്ലവർക്കു ലകിലി-
 നെല്ലാവരും കീഴിലാ-
 ണിക്കാതും ദ്രവ്യമായുറച്ചു ഞെളിയും
 തന്നെപ്പുകഴ്ത്തും സദാ
 ഉൾക്കാമ്പിൽ ഭയഭക്തിയറവരഹോ!
 ശ്രീകൃഷ്ണ! കൃഷ്ണപ്രഭോ!
 തുക്കാലാശ്രയമെന്നെന്താ നിലയിലാ-
 ക്കീടാതിരിയേണമേ.

93

ജീവൻ മുജ്ജന്മകർമ്മം വഴിയരികിൽവരും
 വാസനാവൈഭവത്താൽ
 ഭാവം മാറിപ്പകർച്ചിട്ടുടനൊരു ജനനീ-
 ഗർഭപാത്രത്തിലെത്തും
 ദൈവാൽ താഴെയുതോക്കും ഭൂരിതമകലുവാ-
 നാത്തനായിട്ടലയ്ക്കും
 പാവം; ഹാ! യോനിന്റേഴും ധൂതിയിലവമറ-
 നിട്ടു വട്ടത്തിലാവൂ.

94

പിന്നെച്ചൊല്ലും കഴക്കും പലതുമനുഭവി-
 ചൊട്ടു തീരുമ്പൊഴേക്കും
 വന്നെത്തും യൗവനം മത്തിളകിയവരഹോ!
 ഭൃഷ്ടതം ചെയ്യുകൂടും -
 മന്നെന്നോ മുങ്ങുമന്നേവരെയവരലയം
 ഹന്ത! ഞാനെന്തുവേണം
 നിന്നെസ്സേവിച്ചിരിയ്ക്കാം ജനനമരണവൺ-
 ചക്കിലിട്ടാട്ടിടൊല്ലേ.

95

ആക്കും പൈതൃകദൈവികം യജനമാ-
 ക്കമ്മാനുരൂപം പദം
 ചേക്കും; പുണ്യമൊട്ടുണ്ടുകിൽ പതനവും;
 കാലാനുകൂലം ദ്രവ്യം
 പോക്കും ചെല്ലലുമാറനിമ്ലപദ-
 പ്രാപ്തിയ്ക്കു നിന്നെക്കുറി-
 ച്ചാക്കുന്നുണ്ടിനി ഞാൻ സദാപി സകല-
 വ്യാപാരവും ചോഴ്ചയും.

96

സേവിപ്പോക്കുകയം വിളിച്ചു തരുമാ-
 സ്തഭക്തി സാധിച്ചിനി-
 ജീവിച്ചിടണ;മിന്ന ഭൂരെയറിയാം
 സംസാരഭാഗ്യത്തെ ഞാൻ
 ഹേ! വിശേഷശര! നിൻകളിപ്പരജഗ-
 തെന്നുള്ള തത്വം സഭാ
 ഭാവിച്ചുള്ളിളകാതെതന്നെയമരാം,
 തൃക്കണ്മിഴിച്ചാൽ മതി.

97

നീലാംഭോഭനികായനിമ്ലനിറൻ.
 നിത്യൻ നിലിന്മാച്ചിതൻ
 പാലാംഭോനിധി പൂതമാക്കിയ പുമാൻ
 പൂമങ്കപുൽകും പുരാൻ
 കാലാകാലമദൃഷ്ടദൃഷ്ട മിവയാ-
 ലുള്ളം കലുങ്ങാത്തവൻ
 നാലാമ്നായമയൻ പരാൽപരനണ-
 ണ്താലസ്യമാറീടണം.

98

പാതാളം പൂക്കു പോത്രിപ്രവരവരവപു-
 സ്സാൻ നീ യജ്ഞമുതേ!
 ഭൂതാണ്ടിക്കൊണ്ടുപോരും വഴിയുദധിയിൽ ചെ-
 ചുതഭവിച്ചാവഴക്കിൽ
 ജാതാമഹം ഹിരണ്യാക്ഷനെയരനിമിഷം
 കൊണ്ടുവോ വജ്രിവജ്രാ-
 ഘാതാൽ പാർവ്വതമദ്രിപ്പടിയചിടയരി-
 ണ്തിട്ട നിശ്ചേ സഹായം.

99

പണ്ടാക്രൂതിയിൽ നീ “രചിയ്ക്കു” മകനായ്
 സാക്ഷാൽ “സുയജ്ഞാ”വൃന്ദാ-
 യുണ്ടായി; പ്രിയപത്നി “ഭക്ഷിണ”യില-
 നുണ്ടാക്കി വാനോർകളെ
 കൊണ്ടാടിബ്ഭവനം ഭരിപ്പൊരളവാ-
 സ്വായംഭവൻ വിഷ്ണുവായ്-
 കണ്ടാരാലടിയിൽ പണിഞ്ഞ ഭഗവൻ!
 തൃക്കാലനിക്കാശ്രയം.

100

മൂന്നം “കർദ്ദമ”നണ്ണി നീ “കപിലനായ്”
 ചിൽബ്രഹ്മതത്വം പറ-
 ണ്തന്നമ്മയ്ക്കു മനസ്സിലാക്കിയലിവോ-
 ടാ “ഭേദഹൃതി”യ്ക്കുടൻ
 തന്നത്താനറിയുന്ന ബോധമുതകി-
 സ്സായുജ്യവും നൽകിയ-
 ങ്ങുന്നതെത്തിരുവായ്ക്കാഴിപ്പൊരുളിലെ-
 നുള്ളം ലയിപ്പിക്കണം.

101

മോഹദ്രാഗ്ഗന്താക്കെ നീക്കം കപിലമുനിമൊഴി-
 ണ്തുള്ളൊരാത്തതപശാസ്രം
 “സോഹം ബ്രഹ്മാസ്തി”യെന്നുള്ളറിവെവരമുദി-
 പ്തിയ്ക്കുമേവം ജയിപ്പു
 ഭേദത്തിൽ സകുതി നീക്കിശ്ശമഗുണനിധിയായ്
 ചിൽപർബ്രഹ്മമാനീൽ
 ഭസ്സഹം പുണ്ടിന്നമന്വോ കപിലമുനിതപി-
 യ്ക്കുന്നു നമ്മൾക്കവേണ്ടി.

102

ചിത്താം നീ പുത്രനാകാൻ കരുതിയ മുനി“യ-
 ത്രിയുക്കു”മുമ്പിൽ തെളിഞ്ഞെൻ
 ഹൃത്താൽ ഞാൻ ദത്തനായെന്നരുളിയലിവൊടു
 പുത്രനായിപ്പിറന്നു
 “ദത്താത്രേയാച്ച”നെന്നിട്ടരുളി“യദുവിനും”
 ഹേഹയന്നും ശമം പാ-
 രുരത്താപം തീർത്തുയർത്തി; തിരുവടിയിവനു-
 ള്ളാർത്തിയും തീർത്തിടേണം.

103

ധാതാവീയുലകം ചമപ്പതിനു വയ്-
 വൊക്കാൻ തപിക്കുന്നനാൾ
 നീതാനാസ്സനകാളി നാലുസുതരായ്
 ബ്രഹ്മാവില്യുണ്ടായവർ
 ഭൂ താണന്നു മറഞ്ഞ നിമ്ബല വിതു-
 ലാജ്ഞാനമോർമ്മിച്ചുകൊ-
 ണ്ടാതാനന്നവരായ് പിറന്ന ഭഗവൻ!
 തൃക്കാൽക്കൽ വീഴുന്നു ഞാൻ.

104

ധർമ്മനുണ്ണികൾ മുത്തിപെററ നരനും
 നാരായണൻതാൻമീ-
 ജ്ജനം പൂണ്ട വിരാട് പുമാനവരഹോ!
 സാക്ഷാൽ തപോമുത്തികൾ
 അമ്മട്ടിലു തപോബലം “സുമശരാ-
 രിയുക്കും, രമാനാഥനും”
 ബ്രഹ്മം കണ്ടരുളും “വിധിയുക്കു”മവരെ-
 ഞ്ഞുപൂന്നു ഞാൻ നിത്യവും.

105

ധീരന്മാരവരെയുരാംഗനകളും
 പുറമ്പന്തം ചേർന്നുചെ-
 ന്നാർന്നിട്ടു മയക്കുവാനിളകിയി-
 ല്ലൊട്ടും ശമം പൂണ്ടവർ
 പാരം പ്രീതികലൻ ദാസികളിൽ നി-
 നന്നുർവൃശീദേവിയെ-
 ത്താരമ്പൻ മുതൽപേർക്കു നൽകിയവരോ
 വാങ്ങിച്ചു നാണിച്ചുപോയ്.

106

ചേലഞ്ചും ചെറിയമ്മ താതസവിയേ
 ഭർച്ചാക്കരയ്ക്കു ധ്രുവൻ
 ബാലൻപോയ്ക്കുപമാൻ കാട്ടിലവിടെ-
 പ്പുക്കുറുനിൽ കേറി നീ
 ശീലംകണ്ടുതെളിഞ്ഞുതെളിയിച്ചു
 പ്രാണിച്ചു ലാളിച്ചുടൻ,
 മാലറാ ധ്രുവസദ്പദത്തിലവനെ
 സ്ഥാപിച്ചു നിന്നെത്തൊഴാം.

107

പാപത്തിൽകരളാണ്ടു വേനനിലെഴു-
 ന്നെശപര്യവും ജീവനും
 ശാപത്താൽ മറയോരെടുത്തുടൽ കട
 ണ്തത്വമിന്നെ നീ പുത്രനായ്
 പാപം താതൻ തീർത്തു ഭൂമിയിൽ മറ
 ണ്തെത്തശ്ചുവും വീണ്ടെടു
 ത്താപത്താറിയെഴും പൂമു ക്ഷിതിപനാ-
 മങ്ങെന്നെ രക്ഷിക്കണം.

108

നാഭിക്കന്നു സുഭദ്രവി പെറ്റൊഴുപ്പുഭൻ
 പുത്രൻ ഭവാൻ യോഗിയായ്
 ശോഭിക്കന്നു ജിതേന്ദ്രിയൻ സകലവും
 ചിദ്ബ്രഹ്മമായ്ക്കുണ്ടവൻ
 സ്ഥാപിച്ചുള്ളൊരു യോഗചർച്ച മുനിമാർ
 നേടുന്നു ലോകത്തൊടൊ-
 ജ്ഞാപിപ്പു തിരുമേനിയീ നിലയിൽ നി-
 ന്നിക്കാർച്ചമങ്ങെത്തൊഴാം.

109

ചൊല്ലാം ദേവമയൻ, സുരജ്ഞമയനാ-
 ഹന്ദോമയൻ, സുപ്രഭൻ
 ചൊല്ലാളും ഹയശീഷ്ണനത്ര വിധിസ-
 ത്രത്തിങ്കലുൽഭൂതനായ്
 നല്ലാശ്ചർച്ചമവന്റെ നാസികയിൽ നി-
 ന്നണ്ടായി വേദങ്ങൾ നീ-
 യല്ലാസത്തൊടൊത്തൊരുതവപു-
 സ്സെന്നോത്തു കൂപ്പുന്നു ഞാൻ.

110

നാനാപക്ഷിമൃഗങ്ങളൊത്തവനി മു-
 ണ്ണുന്നന്നു സത്യവ്രതൻ
 താനാലംബനമായ് വളൻദധിപു-
 ക്കെല്ലാംവഹിച്ചുനന്നീ
 മീനായ് ബ്രഹ്മമുഖാൽ മറഞ്ഞമറയും
 താങ്ങിക്കളിച്ചുള്ളൊരാ-
 ശ്രീനാരായണ! ഞാൻവലഞ്ഞു ദുരിതം
 തീർത്തന്നെ രക്ഷിയ്ക്കുന്നു.

111

ഷീരാമഭോനിധിപണ്ടുപണ്ടമുതിനായ്

ദേവാസുരന്മാർ കട-

ഞ്ഞാരാവേളയിൽ മന്ഥമന്ദരഗിരി-

ത്തായടിത്തട്ടിൽ നീ

ഘോരാകാരമൊരാമയായ് ഗിരിതിരി-

യ്ക്കമ്പോൾ പുറത്തിഷ്ടമാ-

യോരാക്കൊച്ചുചൊരിച്ചിലിൽ സുഖമുറ-

ങ്ങിപ്പോയ നിന്നെത്തൊഴാം.

112

നോക്കാൻവയു വിരിഞ്ചിതൊട്ടവിശുദ്ധ-

ന്മാർക്കും കരാളാനനം

തീക്കാളും കടുട്ടച്ചിഹന്ത! നരസിം-

ഹാകാരമാന്നന്നുനീ

നേക്കായ് വൻഗദവീക്ഷമാദ്രുജനെ-

ശ്ശീഘ്രംനഖംകൊണ്ടുതാൻ

തീക്കാനായ് തുടയിൽകിടത്തിയുടൽകീ-

റിക്കൊന്ന നിന്നെത്തൊഴാം.

113

നക്രം കാലിൽകടിച്ചാശ്ശജപതിഗതികെ-

ട്ടാത്തനായാസ്സരസ്സിൽ

ചക്രംചുറ്റിക്കഴങ്ങിത്തിരുവടിയെന്നമി-

ച്ചുനന്നാമംജപിക്കെ

ചക്രംകൈക്കൊണ്ടു വേഗം വിഹഗവൃഷഭനിൽ

കേറിയങ്ങെത്തി മോക്ഷം

നക്രത്തെക്കൊന്നവന്നേകിയ വരദ! ഭവാൻ

ഭക്തനാക്കേണമെന്നെ.

114

ചൊല്ലാം ദേവപതിയ്ക്കു നീയിളയവൻ;
 ജ്യേഷ്ഠൻ ഗുണത്താൽ; ജഗ-
 ത്തെല്ലാം മൂന്നടികൊണ്ടിരുന്നവനഹോ!
 യജ്ഞേശ്വരൻ “വാര്യൻ”
 ചൊല്ലാളും സുപഥസ്ഥനാം പ്രഭുവിനെ
 ത്തോല്പിയ്ക്കുവാൻ യാച്ഞയൊ-
 നല്ലാതില്ലൊരുമാർഗ്ഗമെന്നറിയുവേൻ
 ലക്ഷ്മീപതേ! വന്ദനം.

115

തുപ്പാദം കഴുകിച്ച തീർത്ഥമണിവോൻ
 സാക്ഷാൽ ബലിയെഴുതിനീ
 മൂപ്പാരും വിബുധാധിപത്യവും; മവൻ
 വാശാനമൊപ്പിക്കുവാൻ
 കെല്പാക്കാഞ്ഞതിലാണലഞ്ഞതു; നൈ-
 സർവ്വസ്വവും ജീവനും
 തപൽപാദാർച്ചനചെയ്തഹന്ത! ശിരസാ
 വന്ദിച്ചു; വന്ദിപ്പൂത്താൻ.

116

മല്ലാരാതിയിലുള്ളൊരുവൻ തിര-
 ക്കിക്കണ്ടതപങ്ങളെ-
 നെല്ലാരും കരുതുന്ന ഭാഗവതസി-
 ധാന്താത്ഥവിജ്ഞാനവും
 ചൊല്ലാളും പലയോഗചയ്യുകളുമ-
 ശ്രീനാരദകാളുമായ്
 ചൊല്ലാനന്നയി; നീവഹിച്ച വരഹം-
 സാകാരമാലംബനം.

117

മുപ്പാതം തടവറ ചക്രബലമു-
 ള്ളാജ്ഞയ്ക്കു കീഴിൽപരം
 കാപ്പാൻ നീ മനുവായ് പിറന്നു ചുകഴ്
 മനപന്തരം തോരമേ
 തുപ്പാദാശ്രിതരക്ഷ! ഭൃഷ്ടമനം
 സല്ക്കീർത്തി ധാതാവിനും
 കേൾപ്പാനന്നിടയാക്കിയ കഥകളെ-
 പ്പാടുന്നു ഞാൻ ശ്രീപതേ!

118

ചൊല്ലാമെന്നൊരു മുത്തിയെന്നു കരുതും
 ധനപന്തരിപ്പേരെടു-
 ണ്തെല്ലാക്കും രജയാറി നാമജപമാം
 സിദ്ധൗഷധം നൽകിനി
 ചൊല്ലാം സോമപനായ്ക്കുഴ്ന്നു പുനരാ-
 യുവ്വേദസിദ്ധിക്കുതാൻ
 നല്ലാലംബനമായ് ഭവിച്ചു ഭഗവൻ!
 രോഗാർത്തനീ ബ്രാഹ്മണൻ.

119

മൂന്നും ക്ഷത്രിയധർമ്മമാർഗ്ഗരഹിത-
 ന്നായ് തിളയ്ക്കുന്നൊരാ-
 മന്നന്മാരെയെമന്തുവാൻ “പരശുരാ-
 മാ”വ്വൻ ഭവാൻ ഭാർഗ്ഗവൻ
 തന്നെത്താനടരാടിയാ നൃപകുലം
 മുവ്വേഴുവട്ടം മുടി-
 ച്ചുന്നത്തെബുഹളത്തിനും, മഴുവിനും,
 ശൗര്യത്തിനും വന്ദനം.

120

മുമ്പിക്ഷപാകകലത്തിൽനി വിധികുനി-
 ണ്ണതത്ഥിക്ഷയാൽ പ്രീതനായ്
 വെമ്പിദാശരഥിതപമാൻ; ഗുരുവി-
 ന്നാജ്ഞയ്ക്കു കീഴേകദാ
 തമ്പിപ്രേയസിമാരൊടൊത്തടവിയിൽ
 പൂകീ ത്രിലോകിക്കകം
 കമ്പിപ്പിച്ചവനാദൃശാസ്യനതൊരാ-
 പത്തായി പത്മാപതേ!

121

വെക്കം ശരൂപുരം കരിപ്പതിനുമു-
 ക്കണ്ണൻ കണക്കോത്തനി-
 ന്നരക്കത്തുവിരഹാത്തിയിൽ തുടുച്ചുടും
 തുകണ്ണിളക്കീടവെ
 നിൽക്കക്കളി കിടച്ചിടാത്ത ജലജ-
 ണുപ്രാതമാന്നാത്തനായ്
 ചിക്കന്നംബുധി മാർഗ്ഗമേകിയവിടേ-
 യ്ക്കാ ലങ്ക കേരീടുവാൻ.

122

ഉങ്കാണെൻരാവതത്തെപ്പലകുറിയരമ-
 മാനമാടിക്കളിച്ചോൻ
 നിങ്കാന്താചോരണം ചെയ്തവനിരുപതുക-
 യുള്ളവൻ പോരടിക്കെ
 ഊങ്കാരംകൊണ്ടു നിത്തിട്ടവനുടെ കഥനീ
 വിൽവലിക്കുമൊഴുണ്ടാം
 ടങ്കാരംകൊണ്ടു തീർത്തു വലയുമടിയനാ-
 “രാമചന്ദ്രൻ”സഹായം.

123

എല്ലാം ചിൽപരമാപ്തരാശരമുനി-
 യ്ക്കുണ്ടാക്കുതാൻ പുത്രനാ-
 യല്ലാസാലുലകിൽ പിറന്നു പലതും
 ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നു നീ
 മല്ലാരേ! കരുതി; പ്പരിഷ്കൃതികളിൽ
 ചിത്തം ചിലത്താതിനി-
 ചെല്ലാനന്മകളെന്നിളക്കമതുലത്തു-
 ക്കണ്ണെനിക്കാശ്രയം..

124

തൃക്കണ്ണേവം ചലിക്കെസ്സുകൃതിവശിമുനി-
 യ്ക്കുംഗജാവേശമാന്നാ-
 ത്തക്കത്തിൽ തോണികുത്തുന്നരയവനിതയെ-
 പ്പാട്ടിലാക്കിപ്പകിട്ടി
 വെക്കും കാളിന്ദിയിൽ; തോണിയി; ലിരുക്കരയിൽ
 പാമ്പർവയ്യാ കഥിപ്പാ-
 നക്കന്യയ്ക്കണ്ണിയായിട്ടുലകിലവതരി-
 ചുന്നമിന്നും ജയിപ്പൂ.

125

വേദം നാലാക്കി വിപ്രക്കുതകി; യതിനുമേൽ
 ഭാരതം പഞ്ചമാഖ്യം
 വേദം നിർമ്മിച്ചു; വേദപ്പൊരുളുകളറിവാ-
 നപ്പരാണങ്ങൾ തീർത്തു
 വേദംകൂടാതെ ലോകക്കുറിവിനു പലതും
 ചെയ്തു കാലാനുരൂപം
 വേദവ്യാസാഖ്യനായിട്ടുള്ളീയ ഭഗവൻ
 ഭക്തനാക്കേണമെന്നെ..

126

മുന്നം ഭൂമിപരൊട്ടനേകമസുരാം-
 ശത്താൽ പിറന്നേവരും
 മന്നവേബ്ബഹളം തുടങ്ങിയതിൽ വെ-
 ച്ചല്ലൽപെട്ടം ഭൂമിയെ
 മന്നന്മാരെയെമന്തു കാക്കവതിനായ്
 ശ്രീരാമകൃഷ്ണാഖ്യരായ്-
 തന്നെത്താനലകിൽ പിറന്ന ഭഗവാൻ
 ഭോഗീന്ദ്രഭോഗാസനൻ.

127

പാവപ്പെട്ടവരല്ല പണ്ഡിതവര-
 നാക്കും വിചാരിക്കിലി-
 ന്നാവയ്ന്മാൻ മഹാമനസ്സരെയറി-
 ണ്തീടാൻ പ്രയാസം പരം
 ദേവന്മാർ വിധിതൊട്ട മുത്തുകളിവ-
 ക്കൾഭ്രാന്തിയുണ്ടാക്കിടും
 ഭാവംമാറു; മവെക്കഴും ഭരണയ-
 ന്ത്രത്തിന്റെ ചുറ്റിക്കലിൽ.

128

കാരാഗാരത്തിലാണുതഭവ മതിശയമാ-
 ത്താതമാതാക്കൾ കുററ-
 ക്കാരായ്ജേലിൽ കിടപ്പോരവരതികരിനം
 പെററമാത്രയ്ക്കുതന്നെ
 ആരാനും കാണമെന്നോത്തിടയരുടെ നടു-
 ക്കിട്ടുപോയാരൊടുക്കം
 പേരാളും നന്ദഗോപകുരിയൊരു മകനായ്-
 മുത്തിമുന്നായദേവൻ.

129

കൊല്ലാ പൂതനയെക്കിടാവൊ, തകമ-
 ഴ്നീടാത്ത കുഞ്ഞാമന-
 യില്ലാ ചാടുതകുക്കുവാൻ പടുത;ര-
 ണ്ടുക്കൻമരം പാക്കുകിൽ
 ഉല്ലാസിച്ച് കളിപ്പൊരുണിയിടയിൽ
 പെട്ടാൽ പുഴുങ്ങിപ്പ; നോ-
 കെല്ലാനേരവുമാക്കളായനിറനാ-
 ണാലംബമെന്നോക്കണം.

130

മേയ്ക്കും പയ്ക്കുളമിഷ്ടരാമിടയരും
 ദാഹത്തിനാൽ ദുർവ്വിഷം
 വായ്ക്കും യാമുനവാരിമോന്തി മുതരാ-
 യ്ക്കെട്ടെന്ന് നീ നന്ദജൻ
 നോക്കുമ്പോളെഴുന്നേറ; ചത്തവരമോ!
 തോയം ഭുജിപ്പിച്ചതിൽ
 പാക്കും കാളിയനും ഗമിച്ചു; പശുമേ
 ഘോനേ! ഭവാനേത്തൊഴാം.

131

അന്നാരാത്രീയിലേവരും സുഖമുറ-
 ങ്ങുമ്പോൾ പരം കാട്ടുതീ
 വന്നാശ്രുതരെയിട്ടെരിച്ചതിലുണ്-
 ന്നും തൊഴിച്ചീടവെ
 “നന്നായ്ക്കുണ്ണകൾ ചീമ്പുവിൻ, കളയുവൻ
 തിയ്യെ”ന്നുരച്ചു നീ
 ചെന്നാവഹി വിഴുങ്ങി; വേദിയിലെഴും
 ത്രേതാഗ്നിയല്ലോഭവാൻ.

132

വല്ലാതമ്മകയത്തു വന്ന പകടം
 കാട്ടം ഭവാനെത്തദാ
 തല്ലാൻ കയ്യവരായ്യാലവളരോ!
 ബന്ധിച്ചിടന്നോക്കവേ
 ഇല്ലാനീളമതിന്നെടുത്ത കയറി-
 നൊന്നിന്നു; മപ്പോൾ ജഗ-
 തെല്ലാം വായയിലമ്മ നോക്കമളവി-
 ല്ലാണിച്ചു കണ്ടേത! തൊഴാം.

133

വ്യോമൻ കുട്ടികളെപ്പിടിച്ചു ഗുഹയിൽ
 കൊണ്ടിട്ടുച്ചെപ്പാഴി-
 ക്കേമൻതാൻ വിടുവിച്ചു; പാശി വശനായ്-
 നന്ദൻ കുഴങ്ങുമ്പൊഴും
 നാമത്ഥിപ്പെരു വിഷ്ണുലോകമൊരുനാ-
 ഉമ്പാടിയിൽ കാട്ടി; യുദ്ധ-
 പ്രേമംകൂട്ടി; മറച്ചു; കുട്ടികളിയാ-
 ടിക്കൊണ്ടു കൂടിസുഖം.

134

ഉൾക്കത്തുംകലിയാണ്ടുവളി മഖവി-
 ദോഷം നിമിത്തം വ്രജം
 വെക്കും മുക്കി മുടിക്കുവാൻ കഠിനമായ്
 വഷിക്കെ നന്ദാത്മജൻ
 പയ്യറക്കും; പശു പക്ഷമത്തചകലാൻ
 കഞ്ഞിക്കരംകൊണ്ടു താൻ
 പൊക്കത്തിൽ കലപവ്തക്കുടിപിടി-
 ച്ചാനെന്നു നാമോക്കണം.

135

നേരംപോക്കു പറഞ്ഞിണക്കിയിടയ-

ക്കഞ്ഞുങ്ങളെ, പയ്യളെ-

ത്തോരപ്പല്ലകൊടുത്തുകൊണ്ടു ചൊറിയും

മറേക്കരംകൊണ്ടു താൻ

ദൂരത്തുള്ള വധുക്കളിൽ പരമിട-

ക്കണ്ണിടുന്നോക്കും വയ-

സ്സാരല്ലേഴു നടപ്പിളക്കമവനി-

ല്ലാരേഴുനാൾ നിന്നുപോൽ.

136

ശീലംചേൻ രമിച്ചിണക്കിയനിശം

ലാളിച്ചു പാലിക്കമാ-

ച്ചേലഞ്ചും പശുപാംഗനാമണികളെ;

ശ്രീദാനുഗൻ ദാനവൻ

കോലംമാറി വശപ്പെടുത്തി; യവനെ-

ക്കൊന്നു നന്ദാത്മജൻ

ബാലപ്പെണ്ണൊടിമാരൊടൊത്തു സരസം

സാധിച്ചു രാസോത്സവം.

137

ചൊല്ലേറുന്നാപ്രലംബൻ, കഴുത, കുതിര, യാ-

ക്കാള, കൊക്കാ, കരീന്ദൻ

മല്ലേഴൻ, കംസ, നൃക്കൻ യവന, നർക;രാ-

പ്പൊണ്ണുകൻ, ദന്തവക്ത്രൻ,

ഇല്ലേ നാലപൻ, പരം ശംഖര, നന്തിബലവാൻ

പിലപലൻ, രുഗ്മി, യേശു-

മല്ലേറം കാള, ചൈത്രൻ പൊരുതുമിവൺനി

കൊന്നു മോക്ഷം കൊടുത്തു.

138

പോരാ പോരാടിടുനോരടരിലടിയുറ-

ച്ചുള്ള വില്ലാളിമാരാ-

യോരാക്കാഞ്ചോജ, മത്സ്യ, പ്രഥിതകുരുജ;രാ-

സ്തംജയൻ, കേകയേന്ദ്രൻ

കൂറാന്നീക്കൂട്ടരേയും ഹലധരസഖനായ്

പാണ്ഡവന്മാരൊടൊത്തും

പോരാടിക്കൊന്ന നൽകീ പരഗതി,യടിയൻ

നിന്നെയോർക്കുന്ന ഭാസൻ.

139

പിന്നെത്താതന്നെ നാരദൻവഴി ഭവാൻ

ജ്ഞാനം വളർത്തി;സ്സഭാ

തന്നെക്കൈതൊഴുമുഖവർക്കലകവും

ഹാ! ജീവനും മായയും

നന്നെനുള്ളറിവേകി വേണ്ടതു പറ-

ഞ്ഞെല്പിച്ചു; വംശം മുടി-

ച്ചെന്നെത്തീ നിജമാം പദത്തി; ലടിയൻ

കഷ്ടത്തിലാണിപ്പൊഴും.

140

കോലംകെട്ടിക്കളിച്ചോ കൊലകരുതിയെതിർ-

ത്തോ ഹസിച്ചോ ഭൂഷിച്ചോ

കാലക്കേടിൽ കരഞ്ഞോ സകലസമയവും

നിന്നെയോർക്കുന്നതായാൽ

മാലറാനന്ദമാർക്കും സുലഭ; മിവനിത-

നിഞ്ചരീത്രങ്ങളേവം

ശീലംമാറാതെ പാടിത്തിരുവടിയിൽ നമി-

യ്ക്കുന്നുവെന്നോർമ്മവേണം.

141

ഇല്ലാ കൃഷ്ണാവതാരത്തിനു ശരിയവതാ-
 രങ്ങളോരോന്നുമോത്താൽ
 കൊല്ലാൻ വന്നോക്കു;മുള്ളിൽ തിരുവടികരുതു-
 ന്നോക്കുമോത്താൽ ഭവാനെ
 ചൊല്ലാൽ നിന്ദിപ്പവർക്കും ശിവശിവ! സുലഭം
 ഹന്ത! സായുജ്യമെന്നോ
 ചൊല്ലാവല്ലാത്തമട്ടിൽ പലതുമപകടം
 കാട്ടിയാശ്ശോപികൾക്കും.

142

ചൂതാടിസ്സുകലം കളഞ്ഞു തിരുമു-
 ന്വാകെജരിപ്പിച്ചതി-
 ല്ലേതാണ്ടൊക്കെയറിഞ്ഞു ചെന്നു വലയും
 കുന്തിസുതന്മാക്കു നീ
 നേതാവായ് വിജയംകൊടുത്തു പിഴഞ്ഞാ-
 നയ്യായിരം ചെയ്തവൻ
 വാതാഗാരപതേ! വലഞ്ഞവനിവൻ
 ഭക്തകവശ്വൻ ഭവാനും.

143

പണ്ടൊപ്പാഷ്ഠിയോടടുത്തവഭ്രമ-
 സ്സാനാർദ്രസംശുദ്ധമായ്
 കണ്ടാവാർകഴലിൽ പിടിച്ചു സഭയിൽ-
 കൊണ്ടിട്ടു ഭൃഗ്ഗാസനൻ
 മുണ്ടാച്ചുറിയതല്ലുടുത്തതു മഴി-
 യ്ക്കുമ്പോൾ വലഞ്ഞൊത്തവർ-
 കണ്ടായ് പുത്തുകിലറമററയിൽനി
 തുക്കണ്ണനക്കീടവെ.

144

ഭൂതൻ ധർമ്മജനനന്നീ, വിജയനോ
 സാരത്വമേററന്നീ
 സൂതൻ; പാണ്ഡവരോടെതിർത്തുവരുമാ-
 നാരായണാസ്രം ഭവാൻ
 ശ്രീ തങ്കം തിരുമാറിലോര പലതും
 ഭക്തർക്കുചെയ്തുള്ളാരാ-
 ളാതങ്കങ്ങളെഴും വയോധികനിവൻ
 നിന്നെബ്ഭജിക്കുന്നവൻ.

145

സത്യംതീരെവെടിഞ്ഞു ശാന്തനവനെ-
 ക്കൊല്ലാൻ തുടങ്ങി കടും-
 കൃത്യംചെയ്തു; ജയദ്രഥാഹതിയിലും
 കണ്ണൻറെനേർക്കും ഭവാൻ
 നിത്യം പാണ്ഡവരെപ്പുലർത്തുവതിനാ-
 യെന്തൊക്കെയോ ചെയ്തുന്നീ-
 യത്യാതാതുരനായൊരീയടിയനെ-
 ശ്രുതിക്കടാക്ഷിക്കണം.

146

സത്തുൾത്തിങ്ങി വിളങ്ങിടം പടിയമോ!
 നാരായണീയത്തെ മേ-
 പ്പത്തർ ഭട്ടപദൻചമച്ചു തിരുമു-
 വാകെബ്ഭജിച്ചുങ്ങിനെ
 ഒത്തുള്ളൽക്കടവാതരോഗമഖിലം
 മാറീ കനിഞ്ഞെങ്കലും
 ചിത്തുൾത്തൂന്ന കൃപാകടാക്ഷമിളകാൻ
 തുക്കാൽക്കൽ വീഴുന്നു ഞാൻ.

147

പോരാടി ത്രിഭിംഗം പിടിച്ചുദനജ-
 നാരത്രയം ധാർമിക-
 നാരായ് മുവരയൻ ഹാ! ത്രിപുരരാ-
 ത്രൈലോക്യവിഭാഷികൾ
 ആരായാലുമറിഞ്ഞിടാപ്പടിമയൻ
 നിർമ്മിച്ച ഭുഭുഭുമാ-
 യോരാമുപ്പരിയിൽ സുഖിച്ചുസുഖിരം;
 ധർമ്മകമുലംജയം.

148

ധർമ്മാധർമ്മങ്ങൾ മാറിപ്പുതിയൊരനിലയിൽ
 ബുദ്ധനായ് ബുദ്ധിമാൻ നി-
 ഭുമാർഗ്ഗത്തിൽ കടക്കീ ദനജരെ വടിവെ-
 ച്ചോതിയോതിപ്പുകിട്ടി
 ധർമ്മാലംബംനശിപ്പിച്ചവരുടെ കഥയും
 തീർത്തു ലോകാധിപത്വം
 നിർമ്മായം ശക്തനെന്നേകിയ വരദ! ഭവാ-
 നെന്നെ രക്ഷിച്ചിടേണം.

149

ഇന്നാ ബുദ്ധാഗമാലംബികളുനവധി വാ-
 ധ്യാടി കാണിച്ചിളക്കാൻ
 വന്നാടിപ്പാട;മില്ലാ ചലനമടിയനാ-
 ചിൽപരം തപൽപദാബ്ജം
 കൊന്നാലും വിട്ടുമാറില്ലതിലിളകിവരും
 സച്ചിദാനന്ദമൊന്നാ-
 ണിന്നാലംബം മനുഷ്യക്കടിയനതറിയാം
 വിഭ്രമം ലേശമില്ല.

150

വന്നെത്തും പ്രളയത്തിലേതൊരുവനും
 ചേരും ഭവാനോടിനി-
 യെന്നെല്ലാമറിവുണ്ടു വാസന നശി-
 ക്കാഞ്ഞാലവക്കൊക്കയും
 പിന്നെജന്മമെടുക്കണം തുടരുമാ-
 ക്കല്പത്തിലും ചുറ്റലാ-
 മെന്നെക്കാക്കുക; കർമ്മവാസനമുടി-
 ചൈക്യം തരുന്നാൾവരെ.

151

നാമം നാടുകടന്നു നാല്പതുകളിൽ
 കാണുന്ന കർമ്മക്രമം
 ക്ഷേമത്തിന്നു നിദാനമായ് മനുജത-
 ല്ലാഭദ്രപാദൻവരെ
 കേമന്മാർ പലരും സയുക്തികമുര-
 ച്ചിടുള്ളതും നിന്ദുമാ-
 യ്ക്കാമപോലെ നടക്കുമേതൊരുവനും,
 കണ്ടോ കലിപ്രാഭവം.

152

സൂത്രം ബ്രാഹ്മണലക്ഷണം; ശിവ വെരും-
 മോടിയില്ലാറാവശ്യമായ്-
 മാത്രം നിർത്തിവരുന്നു; തൊട്ടുകളിയും
 തീണ്ടിക്കുളിച്ചുതും
 അത്രയ്ക്കുവെറുത്തു; സാന്ധ്യവിധിയും
 മറ്റുള്ള കർമ്മങ്ങളും
 ഗോത്രപ്രാഭവവും നശിച്ചു, പരചി-
 ന്നുതേ! പകയ്ക്കുന്ന ഞാൻ.

153

ആണം പെണ്ണുമിതായി ജാതി;യിതു ക്ര-

ടാതുളള ജാതിക്രമം .

കാണുന്നില്ലാരുദിക്കിലും; വിഷമമീ-

കൂട്ടത്തിലെജീവിതം

കേണം താണമിരുന്നിടുന്നു ഭഗവൻ!

കഷ്ടപ്പെടുത്താതിനി-

ചേണറുള്ള പരമ്പരത്തിലിവനെ-

ശ്രീകൃഷ്ണ! വാഴിക്കണേ!

154

ലോകം ശിശ്നോദരങ്ങൾക്കുദിനമഴലേ-

ശാതെ സംതുഷ്ടിചേർക്കും

പാകത്തിൽതന്നെ ജീവിപ്പൊരുവകവിഷയ-

ഭ്രാന്തരായി സമസ്തം

നീ കണ്ടിട്ടുള്ളതാണീനില; ശരിയുടനേ

വല്ലപാടും ശ്രമിച്ചി

പാകക്കേടാറിടാഞ്ഞാലുലകമുടയുമെ-

ന്നോക്കണേ ചക്രപാണേ!

155

ഇല്ലാ വണ്ണാശ്രമങ്ങൾക്കൊരുനിലയിവിടെ-

ബുദ്ധിപന്മാർ സഹായി-

യ്ക്കില്ലാ ഞാനെന്നുവേണം വളരെവിഷമമായ്

ജീവിതം നിർവ്വചിച്ചാൻ

മല്ലാരാതേ! “ശുകൻ” ചൊല്ലിയസമയമിതാ

വന്നിരിക്കുന്നു; നീതാ-

നെല്ലാം നന്നാക്കണം; ഞാൻ മുനിയുടെ മൊഴിയും

വിസ്തരിക്കാം സമസ്തം.

156

ശീലംകൈതവരായ ധർമ്മപരരായ്
 സ്വാത്മം പുലർത്തും പ്രജാ-
 പാലന്മാരുടെ മന്നിലീതിഭയവും,
 ഭുജിക്കുവും, രോഗവും
 കാലക്കേടുകളീവിധം പലതുമു-
 ളഭാകുന്വൊഴും ഭൂപരി-
 ശ്ലീലം മാറുകയില്ല; ലോകരഖിലം
 നട്ടന്തിരിഞ്ഞമ്പിടും.

157

ഏവം ജീവികളമ്പരന്നു വലയും
 കാലത്തു നാരായണൻ
 ശ്രീവത്സാങ്കമെഴും പരാൽപരനജൻ
 വിശ്വപാദരൻ വിശ്വതൻ
 ദേവൻ ശ്രീപതി ശംഭുജാഭിധയെഴും
 ഗ്രാമത്തിലുജ്ജ്വാൽ ഭൂ-
 ദേവൻ വിഷ്ണുയശസ്സിലന്നവതരി-
 ക്കും “കല്പി”യായിട്ടിനി.

158

അശ്വൈശ്വപത്യവിശിഷ്ടവൈഷ്ണവകലാ
 സമ്പൂർണ്ണനാക്കല്പിയി-
 ക്കഷ്ടപ്പാടുകളൊരവൻ കരുണയാ-
 തൃക്കണ്ണിളക്കി ക്ഷണം
 നഷ്ടപ്പെട്ട വിഭൂതിയൊക്കെയുലകിൽ
 പ്രാദുർവിപ്ലവിക്കമാ-
 ട്വൈന്മാരെയമർത്തുമനടിയനി-
 നദ്രേഹമാലംബനം.

159

കേരം വാജിയിലന്നടൻ പരിചയം
 വാളം ധരിച്ചുഞ്ചരം
 കീരംമാതിരി പാഞ്ഞുചെന്നതിരിട്ടും
 ഭൂപാലരെ ഭൃഷ്ടരെ
 നൂറും നൂറുമരിഞ്ഞരിഞ്ഞുലകിലെ-
 ശ്ശലുങ്ങൾ തീർത്തിങ്ങു വ-
 ന്നേരം വീരരസത്തിനെച്ചുരനെയി-
 ന്നോക്കുന്നു ഞാൻ കല്പിയെ.

160

അക്കാലം തെളിയും ചരാചരഗണം
 ധർമ്മം ജയിക്കും ജനം
 തൃക്കാക്കൽ ഭജനം തുടങ്ങുമുടനെ
 വണ്ണാശ്രമാദികൃമം
 ചിലക്കാമ്പേ! മുറതെററിടാതെ വളരും
 കർമ്മങ്ങളെല്ലാവരും
 സല്കാലത്തു നടത്തുമിങ്ങിനെവരും
 കല്പിയ്ക്കിതാ വന്ദനം.

161

സൃഷ്ടിയ്ക്കും വിധിവൽതപോനിധി, സഹാ-
 യിക്കും മുന്നീദ്രാളിയും;
 പുഷ്ടിക്കായരുളും പ്രജാപതികളും;
 ലോകത്തെ രക്ഷിപ്പവൻ
 ശിഷ്യൻ ശ്രീപതിയും; മനുക്കളമര-
 നാരാസ്സധർമ്മം നൃപ-
 ശ്രേഷ്ഠന്മാർ തുണനിന്നിടുന്നോരിവരും;
 നിത്യെന്നുകാണുന്നു ഞാൻ.

162

പോരാ ലോകമൊടുക്കുവാനരുളിടും
 ശ്രീരുദ്രനും പിന്തുണ-
 കാരാദ്രാനവരാ നിശാചരരധ-
 മ്മം തൊട്ടുകൂട്ടങ്ങളും
 പേരാളുന്ന പരാൽപരന്റെ കലയാ-
 ണല്ലാതെ കണ്ടോക്കിലി-
 ന്നാരാണുള്ളതൊരിന്ദ്രജാലമുലകം,
 ശ്രീകൃഷ്ണ! നാരായണ!.

163

തീരെ ചിൽപുരുഷന്റെ വീര്യഗണന-
 യ്ക്കുള്ളിലു ചൊല്ലുമഹാ-
 ന്മാരെത്തുംപിടിയുംപെടാതൊടുവില-
 ന്നായുസ്സിനാശിച്ചിടും
 പാരെങ്ങും പതറിപ്പരന്നിടുമൊരീ-
 ബ്ദഭ്രമേണതൊട്ടെണ്ണിട-
 ന്നോരെണ്ണയെവർക്കു മീഗ്ഗണനയിൽ
 സാമത്വമില്ലോർക്കവിൻ.

164

ഏതാണ്ടുതവിഹീനമാദിരഹിതം
 തപദപീയൂഷമോത്തേതാതുവാൻ
 ധാതാവും സനകൻ തുടങ്ങിയമഹാ-
 ന്മാരും പ്രയാസപ്പെടും
 പാതാളത്തിലെഴും സമസ്രവദനൻ
 സങ്കഷ്ണൻ ശേഷനാ-
 ണ്ണോതാനായുടരുന്നതെങ്കിലുടയും
 വാഷ്ടാടിയും പ്രേതവുമീയും.

165

തൃക്കാൽപുറംകുളിരാൻവീണപണിയും
 ഭക്തർക്കു മായാഭ്രമം
 ചിച്ഛാമ്പാശ്രിതവത്സലൻ വിള കള-
 ണ്താനന്ദമനേകിടും
 അക്കാലം ശപസ്യഗാളഭക്ഷ്യമുടലിൽ
 താന്തന്റെയെന്നുള്ളൊരി
 ധിക്കാരംകെട്ടുമനുവിഷ്ണുകലയാ-
 യ്ക്കാണ്മ ജഗത്തൊക്കെയും.

166

ചൊല്ലാളും പുരുഷന്റെ മായ ചെറുതോ-
 ലോകത്തിലൊക്കെച്ചരി-
 ചെല്ലാക്കും സുഖവിഭ്രമഭ്രമളിയെ-
 ചേർക്കുന്നു നോക്കാനിനാൽ
 നല്ലാർ ഭൂഷണമായവരുകടിമയി
 ത്രൈലോക്യമാഭക്തരിൽ
 ചെല്ലാ;ഭക്തരറിഞ്ഞുനില്ക്കുമടിയൻ
 ചുറ്റുന്നു ചിർക്കാതലേ!

167

ധാതാവാ,സ്തനകാലൂർ, നാരദ,ഗുഭ,
 സ്വായംഭവൻ, പത്നിയാം
 ശ്രീതാവും ശതരൂപ, പുത്രസുരൻ
 പ്രഹ്ലാദ,നീശൻ ധ്രുവൻ
 ഏതാണ്ടിയിവരംഗനം ഗുണമെഴും
 പ്രാചീനബഹിസ്സമി-
 ന്നോതാം മായയറിഞ്ഞു നില്പവരവ-
 ക്കും ഞാൻ നിണക്കും തൊഴാം.

168

വയ്യാതായി മുഷിഞ്ഞുസംസ്കൃതി സുഖം
 നാമത്രയം ചൊല്ലിടാം
 ചെയാം പുഷ്പജലാർച്ചനം പുരുഷസു-
 കതംകൊണ്ടുതാൻ നിത്യവും
 നിശ്ചാണാശ്രയമാരുമില്ല, കിഴവൻ
 പൂമങ്കപുലുന്നനിൻ-
 മെയ്യാനന്ദകരം കളായസുഷമം
 കാണാൻ കൊതിക്കുന്നു ഞാൻ.

169

എല്ലിന്മേൽ തൊലിതേച്ചമാതിരിയിലായ്
 ദേഹം മഹാസങ്കടം
 പല്ലിപ്പാ നരയും തുടങ്ങി ജരയും
 ചെന്നാൽ ദഹിക്കായ്ക്കയും
 ഇല്ലില്ലാരുചിയൊന്നിനും വിഷയസൗ-
 ഖ്യത്തിങ്കലും ശ്രീപതേ!
 ചൊല്ലിച്ചൊല്ലിയിരിക്കെ ഞാൻ മൃതിയട-
 ണ്താനന്ദമാന്റീടണം.

170

പ്രായം കൂടുകയാലടുത്തവരുമി-
 ടേറെക്കഴക്കുന്നു ഹാ!
 കായം പ്രാകൃതമായി വേണ്ടവർ തുണ-
 യ്കില്ലാരുമില്ലാതെയായ്
 ദായത്തിന്നവകാശികൾക്കു ധൃതിയായ്
 ശ്രീകൃഷ്ണ! ജീവച്ഛവ-
 പ്രായം ജീവിതമെന്റേറയിടുരിതവും
 പ്രാർത്ഥനയും തീർക്കണം.

171

ശ്വാസമുട്ടി വലിക്കുവേ ഘരഘരാ-
 രാവങ്ങ; ളെക്കിട്ടമാ-
 ക്കാസം, കണ്ണുതുരിപ്പു, വേപ്പിതുകളാ-
 ലാകാതെ ചാകാതുമോ!
 വാസം സങ്കടമീനിലയ്ക്കുടിയനെ-
 ക്കഷ്ടപ്പെടുത്താതെ നീ-
 യാസന്നാത്തികളാററിയുൾത്തളിവുദി-
 പ്പിക്കേണമേ ദൈവമേ.

172

അക്കാലത്തടിയൻകളായകമനീ-
 യാംഗം വിചാരിച്ചു വ-
 ത്തിക്കാം നിന്തിരുനാമഗാനരത്നനായ'-
 നാമംജപിച്ചുങ്ങിനെ
 ചിലക്കാമ്പേ! മരണം ക്ഷണം കഴിയണം
 പിന്നെബ്ദവാനെന്നയാ-
 ത്തുകാക്കൽ ശുക,നാരദാദികളെഴും
 പുണ്യസ്ഥലത്താക്കണം.

173

